

KRYRSKÁ ROZHLEDNA

Čtvrtletník městského úřadu pro Kryry, Běsno, Stebno a Strojetic

Cena 15,- Kč

4 | 2025

Rozhovor nejen o pravosláví s vladykou Kryštofem

ÚSPĚŠNÁ PODZIMNÍ SEZÓNA KRYRSKÉHO
STOLNÍHO TENISU

Cestou ke svobodě - JOSEF BRDA

**KULTURNÍ
TOULKY
PODZIMEM A
POZVÁNÍ NA
ADVENT**

Úvodní foto Laurencia Helásková

PRAVDA a LÁSKA může VÍTĚZIT nejen o VÁNOCÍCH

Rok s rokem se sešel a my opět otevíráme adventní čas, kdy do našich domovů pozvolna zavítá ta vzácná a krásná atmosféra Vánoc. Prosincové období má svůj půvab a určitě nikdy s sebou nenese negativa, je vnímáno jako zářivá šťastná hvězda nesoucí plno úsměvů a radosti. Proto psát jakoukoliv kritiku tohoto času je velmi nezvyklé a neslučující se se zavedenými a vesměs romantickými pravidly, jež protkávají celý advent. Prosinec je ale vlastně velmi nevyrovnaný a možná i nespravedlivý, protože odměňuje každému jinou míru klidu a pohody. Někdo je na něj připraven už před první adventní nedělí a s patřičnou mírou netrpělivosti čeká na pomyslné startovací čáře, aby nezmeškal ani jediný okamžik z tohoto času a dodržel všechny zvyky a obyčeje, které postupně přicházejí. Pak jsou ale i taci, kteří vánočním časem proltnou tryskovou rychlostí, což není způsobeno tím, že by snad Vánoce a vše s nimi spojené, neměli rádi, ale rozjeté spřežení svých běžných úkolů a povinností zkrátka neumí nebo nemohou přibrzdit ani v tomto klidovém období. Pak jsou jejich Vánoce jen časem otázek a nenaplněných odpovědí - *Kdy budu péct? Kdy nazdobím dům? Kdy budu*

kupovat dárky? A vůbec nejhorší jsou předsevzetí, že příští rok to bude lepší. Není a nebude! Bohužel. Možná je načase si připustit, že míru viny si v tomto ohledu nese každý sám. Ale Vánoce jsou přece svátky, kdy máme mít pochopení jeden pro druhého, kdy odpouštíme chyby i vinu. Jsou také časem mírumilovných vzájemných přání a gest. Všechna vánoční poselství, která si lidé předávají, nesou slova plná vzájemné úcty, slušnosti, harmonie, pozitivitu a empatie. Je v nich spousta moudra a krásných myšlenek. V tu chvíli se zastaví snad celý svět, který zapomene na včerejší šarvátky a vzájemné lidské neshody a přichází vlna slušného chování, jenž by se mohlo tésat mezi hlavní zásady společenské etikety. V tu chvíli se k lidem vrací i tak "obyčejné" skutky jakými jsou pozdrav, poděkování či prosba. Naplní se snad nejvánočnější a nejtradičnější přání, které kdy bylo vyřčeno - vnímání bližního svého! Vánoční hodnoty jsou více než jen obdarování, lidé projevují soucit a pomáhají si navzájem, konají se různé charitativní akce, vyhledávají blízkost a rodinu, jsou založeny na pravdě, o které se v tomto čase vůbec nepochybuje, je jen jedna a pro všechny stejná. Nabízelo by se tedy zmínit i její naprostý protiklad - lež, jenže ta do adventního času jaksi nezapadá. Vlastně žádná negativní lidská vlastnost k vánočnímu času nepatří. Samozřejmě je nelze vymazat, existují a existovat budou, ale s Vánocemi je spojovat nechceme.

Proto ať jsou letošní sváteční chvíle startem pro upřímná a pravdivá gesta, skutečnou lásku a přátelství bez pokrytectví. Kéž jsou štědré hlavně v nehmataitelné podobě a lakota, která ovlivňuje mnohá lidská jednání, na štědrosti nic neubere. V neposlední řadě, ať jsou obdobím klidu a pohody pro všechny bez rozdílu. Kéž přinesou čas, kdy se natrvalo navrátí slušnost a čestnost. Ať je jeden druhému bližním v pravém slova smyslu a ať z lidských postojů zmizí intriky, podlost a faleš. Pojdme tomu alespoň o Vánocích věřit.

Vánoční čas plný skutečných hodnot přeje za redakci Kryrské rozhledny Emilie Mazourová

Z JEDNÁNÍ ZASTUPITELSTVA MĚSTA KRYRY

foto Emilie Mazourová

Vážení občané,

dne 22. října 2025 se uskutečnilo 23. jednání zastupitelstva města Kryry, kde byla přijata důležitá usnesení týkající se rozpočtu, majetku, infrastruktury a dalších oblastí života města.

Zastupitelstvo vzalo na vědomí přípravu rozpočtu na rok 2026 a schválilo rozpočtové opatření č. 5/2025 s úpravou příjmů a výdajů.

Pro ZŠ Kryry byl schválen finanční dar od organizace WOMAN FOR WOMAN ve výši 24 634,- Kč na úhradu obědů pro sociálně slabé žáky.

V oblasti bezpečnosti došlo ke schválení využití nového systému Fireport pro svolávání jednotky dobrovolných hasičů bez použití sirény.

Byly odsouhlaseny plány inventur majetku pro rok 2025.

Zastupitelstvo schválilo opakovaný prodej bytu č. 5 v domě čp. 582 a vozidla LIAZ formou obálkové metody s termínem podání nabídek do 17. prosince 2025.

Zastupitelé schválili prodeje pozemků, s výjimkou části pozemku p. č. 102/6 u Vodní ulice, která nebyla zastupitelstvem odsouhlasena.

V rámci služebností byly uzavřeny důležité smlouvy s energetickými společnostmi ČEZ Distribuce a CETIN na provoz a rozvoj sítě a prodloužení nájmu.

Schváleno bylo také podání žádosti o dotaci na projekt „Parkoviště u Schillerovy rozhledny“ s příslibem spolufinancování městem. Naopak zastupitelstvo nesouhlasilo s návrhem převodu kostela sv. Jana Křtitele ve Stebně na město.

Za mimořádné úspěchy zejména v čerpání dotací, získávání cizích zdrojů financování, za práci nad rámec povinností, výborné hospodaření a podporu města byly vyplaceny odměny starostovi, místostarostům a dalším zastupitelům, stejně tak i všem členům výborů a komisí.

Diskuse se věnovala zejména aktuálním dotazům ohledně sbírkového účtu, dopravy ve Strojeticích a financování škol.

Následující jednání zastupitelstva se uskuteční 17. prosince 2025.

*PhDr. Ing. Mgr. et Mgr. Václav Kadleček
starosta města*

VOLBY DO POSLANECKÉ SNĚMOVNY PARLAMENTU ČR

JAK VOLILI OBČANÉ NAŠEHO MĚSTA A SPÁDOVÝCH OBCÍ?

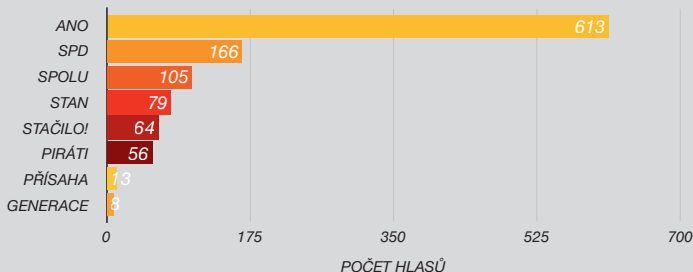
3. a 4. října 2025

Celá naše republika napjatě sledovala průběh letošních voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR. Hlasování jasně vyhrálo hnutí ANO, s odstupem druhá skončila koalice Spolu. Hranici potřebnou pro vstup do sněmovny překročilo šest kandidátek: vyhrálo ANO s 34,51 %, na druhém místě skončila koalice SPOLU (ODS, TOP 09 a KDU-ČSL) s 23,36 % hlasů, na třetím místě STAN s 11,23 %, na čtvrtém místě Piráti s 8,97 %, na pátém SPD s 7,78 % a na šestém Motoristé s 6,77 %.

A jak napjaté byly samotné volby, tak napjatá byla i situace po volbách. Sestavení a jmenování nové vlády, jejímž premiérem bude s největší pravděpodobností Andrej Babiš, oddálily diskuze mezi Andrejem Babišem a prezidentem Petrem Pavlem. Kvůli tomuto problému Andrej Babiš dosud nepředstavil definitivní seznam nových ministrů a ministryň. Půdorys nové koalice začal vznikat bezprostředně po oznámení volebních výsledků 4. října a dne 27. října pověřil prezident Petr Pavel předsedu hnutí ANO jednáním o sestavení vlády. Ustavující schůze nové sněmovny proběhla 3. listopadu, končí vláda Petra Fialy pak podala demisi 6. listopadu. Nová vláda nebyla jmenována ani do uzávěrky našeho vánočního zpravodaje (dne 9.12.2025 bude jmenován novým premiérem Andrej Babiš). Na následujících stránkách uveřejňujeme výsledky voleb našeho města.

Jak se volilo v Kryčech a spádových obcích?

SOV ŽLTÝCH A ORANŽOVÝCH PYTLŮ Z DOMÁCNOSTI **2026**

LEDEN	12.1.2026 26.1.2026	ČERVENEC	13.7.2026 27.7.2026
ÚNOR	9.2.2026 23.2.2026	SRPEN	10.8.2026 24.8.2026
BŘEZEN	9.3.2026 23.3.2026	ZÁŘÍ	7.9.2026 21.9.2026
DUBEN	7.4.2026 - UTERÝ 20.4.2026	ŘÍJEN	5.10.2026 19.10.2026
KVĚTEN	4.5.2026 18.5.2026	LISTOPAD	2.11.2026 16.11.2026 30.11.2026
ČERVEN	1.6.2026 15.6.2026 29.6.2026	PROSINEC	14.12.2026 28.12.2026

Pro rok 2026 se nemění místní poplatky za obecní systém odpadového hospodářství a jeho výše je stejná jako v roce 2025, tedy 1 000,-Kč. V případě, že bude poplatek uhrazen do 31. března 2026 bude poskytnuta sleva ve výši 200,-Kč, tedy roční poplatek bude v částce 800,-Kč.

Platba: Místní poplatky je možné hradit bankovním převodem na účet města Kryry číslo 1927481/0100 vedený u KB Žatec. Jako variabilní symbol uveďte číslo popisné; v případě bytových domů do poznámky pro příjemce platby uveďte jméno poplatníka. Poplatky je možné platit také v hotovosti na pokladně MěÚ Kryry od 7. ledna 2026.

POPLATEK ZA POPELNICI

do 31.3.2026 800,-Kč/osoba

od 1.4.2026 1 000,-Kč/osoba
včasná úhrada (do 31.3.2026) = 200,-Kč sleva

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ PODRUHÉ V ROCE

Pro občánky narozené na jaře a v létě letošního roku uspořádalo město Kryry tradiční obřad slavnostního přivítání dítěte do života. V posledním říjnovém sobotním dopoledni se ve zdejší obřadní síni sešlo sedm rodin se svými ratolestmi. Mladé větvičky kryrského stromu, jehož věk čítá již osmé století, se tak nově zelenají v jeho bohaté a rozrostlé koruně.

25. října 2025, MěÚ Kryry

Obřad i tentokrát probíhal ve známé sestavě zastoupené starostou města PhDr. Václavem Kadlečkem a matrikářkou města Dagmar Kazákovou, která nové občánky města všem představila a přečetla slavnostní slib za všechny rodiče. Novinkou tohoto druhého obřadu letošního roku je představení dětí i na stránkách našeho zpravodaje.

Slavnostní chvíli, které byli přítomni kromě rodičů také prarodiče, sourozenci a další příbuzní, příjemněly i milé recitace dětí zdejší mateřské školy pod vedením učitelky Natálie Bachové. Půvabné vystoupení dětí v krojích na obřadu se v našem městě traduje řadu desítek let. Vzpomínkou na slavnostní sobotní obřad budou rovněž i dárky, které noví občánky našeho města obdrželi a zároveň jejich fotogalerie od Laurence Heláskové na následujících stranách zpravodaje.

*Jakub Judas
Eliška Zoubek
Emma Kadlíčková
Barbora Bustová
Matěj Krájčák
Tobiáš Lauterbach
Natálie Oršošová*

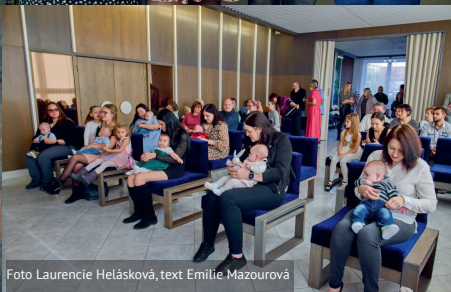

Foto Laurencie Helásková, text Emilie Mazouřová

NOVÝ PRAVOSLAVNÝ SVATOSTÁNEK V KRYRECH

PŘEDVÁNOČNÍ POVÍDÁNÍ S
**VLADYKOU
KRYŠTOFEM**
NEJEN O PRAVOSLAVÍ...

KRYRY, 2. LISTOPADU 2025

Emeritní metropolita pravoslavné církve v českých zemích a na Slovensku, Jeho Blaženost vладыka Kryštof, občanským jménem profesor ThDr. Radim Pulec, PhD., svého času zastával post nejvyššího představitele této církve v naší zemi. Jeho prvním kněžským působištěm po studiích byly Hořovičky, Podbořany, Soběchleby a také Kryry. V současné době žije ve skitu svatého Václava v Kryrech, který je součástí pravoslavného monastýru v Těšově v západních Čechách, kde slouží jako duchovní. Osobně jej znám od dětství, kdy navštěvoval domácnosti věřících i v blízkých vesnicích. Neminul tedy ani dům mojí babičky Marie Malé v Běsně. Ta jej uvedla jako sympatického a oblíbeného duchovního pravoslavné církve a ve svém úsudku se v žádném případě nemýlila. Vладыka Kryštof uměl vždy oslovit širokou vrstvu věřících i nevěřících napříč generacemi. Nikdy nešel daleko pro dobré slovo a pochopení pro různé životní strasti. Jeho všeobecný přehled, moudrost, vzdělanost a laskavé slovo z něj činili člověka, který uměl lidem naslouchat, pochopit je a také jim pomoci. Je mi velkou ctí, že vладыka Kryštof svolil pro tento malý rozhovor do vánočního čísla Kryské rozhledny. Přesně v den, kdy naše země vzpomíná na své bližní o Dušičkách – po svátku Všech svatých, jsme si povídali v jeho novém domově, který nalezl v našem městě v ulici Zátíši.

Vážený pane vладыko Kryštofe, proč zrovna Kryry?

Kryry jsou pro mne místo, kde jsem působil jako duchovní. Myslím, že není tajemstvím pro Kryrské, že je zde církev svatého Václava, která je v současnosti uzavřena, ale já pevně doufám, že se brzy veřejnosti otevře (*pravoslavná církev v Nádražní ulici - pozn. redakce*). A já jsem tehdy, když jsem zde byl duchovním, měl hluboký zážitek, který se nezapomíná. Tehdy jsem totiž s Václavem Vaškem (tehdejší starosta církevní obce), opravoval lucernu církve. Václav Vašek mi zajistil žebřík a požádal mne, abych v lucerně renovoval starý nátěr. Jenomže jsem si neuvědomil, že

v lucerně je uzavřený prostor, nevětráný, nadýchal jsem se výparů z barev a ztratil jsem vědomí. V důsledku toho jsem padal dolů ze žebříku, kde mne zachytil Václav Vašek, a protože jsem byl bývalý aktivní sportovec, dopadl jsem docela dobře, díky kotoulu jsem se přetočil, nespádnul jsem na hlavu, ale na záda a nic se mi nestalo, nabyl jsem zpět vědomí a vše dobře dopadlo. Ale ten pocit, že člověk letí dolů a neví, kam dopadne, to ve mně zůstalo dodnes, ten zážitek mám stále v sobě, proto Kryry jsou pro mne místem, kde mne Pán Bůh zachránil, a jsou zde dobří lidé - díky pomoci Václava Vaška, jsem se tehdy nezabil. I proto jsou pro mne Kryry v osobním životě velmi významné místo.

To je velmi silný zážitek a nelze se divit, že pro Vás naše město tolik znamená. Tento pravoslavný kryrský kostel, říkáte jste, že u pravoslavných se používá výraz - církev, o kterém se zmiňujete, bude znovu využíván? Plánuje se jeho renovace?

Ano, tato budova zažívá úpadek, ale my věříme, že ji dáme dohromady a brzy ji otevřeme veřejnosti. Budovu jsme získali soukromě. Takže zatím se jen udržuje okolí, vše je v procesu a snad se rekonstrukce brzy podaří. náš altán u mého domu je malý, dovnitř se vejde maximálně 12 lidí, což je málo. Naše pravoslavná církev zde má kořeny, je důležité, aby měla odpovídající chrámový prostor.

Vraťme se k novostavbě zmiňovanému svatostánku. To není běžné stavět v dnešní době nové sakrální stavby, splnil jste si tím Váš sen?

Ano, splnil, ale spíše to považuji za zázrak. Podařilo se nám jej nejen vybudovat, ale pokrýt i klasickými

ikonami. Vytvořil je jeden můj přítel ikonopisec z Makedonie.

Komu je zasvěcen?

Dvěma velkými osobnostem – prvním je Sergij Radoněžský. Duchovně pomohl vymanit svůj národ z rukou Mongolů, kteří jej po staletí okupovali. To byl člověk, který stmeloval lidstvo. Založil také Trojicko-sergijevskou lávru v dnešním městě Sergijev Posad. Získal jsem zde své duchovenské jméno Kryštof. Dostal jsem za úkol zvěstovat Krista svému českému národu. A nakonec jsem se s tímto úkolem vrátil do Kryry.

Slavnostní chvíle otevření svatostánku dne 28.9.2025 za účasti významných hostů a starosty města Kryry

Zleva PhDr. Václav Kadleček, vладыka Kryštof, JUDr. Tat'jana Vojtová a JUDr. Zdeněk Opatřil, předseda Vseslovanského výboru

Druhé zasvěcení svatostánku patří svatě Orosii (Dobroslavě), která byla českou princeznou žijící v 9. století našeho letopočtu. Po smrti svého otce Mojslava ji adoptovala česká knížata Bořivoj a Ludmila a v mladém věku ji na dálku provdali za aragonského následníka trůnu v dnešním severním Španělsku. Cestou do Aragónie svatební průvod přepadli Saracéni, nutili ji přijmout muslimskou víru, odmítla, a proto byla nakonec po dlouhém mučení sřata. Na místech, kde skanula její mučednická krev, vytryskly tři silné prameny. Letos se nám podařilo přivést z toho místa - hory Oturia, dva kameny, na kterých podle vyprávění místních obyvatel spočinula její krev. První z nich je na Moravě - na památné hoře Náklo a druhý je přímo zde v Kryrech v našem svatostánku. Svatá Orosie spojuje všechna křesťanská vyznání, neboť v době jejího života bylo jen jedno nerozdělené křesťanství.

V návaznosti na Vaše poslední slova musím zmínit určitou radikálnost ve vyznání, která zanechala v minulosti mnoho obětí a prolité krve, konečnicí v historii proběhlo i mnoho tzv. křížových výprav. Jak hodnotíte tuto otázku v současnosti, je tak důležitá přináležitost k určitému vyznání?

Církev je jen jedna – svatá, apoštolská, všeobecná (katolická). Pravoslavi zachovává víru nerozděleného křesťanství prvého tisíciletí.

Kdy se křesťané rozdělili?

Rozdělili se v roce 1054, kdy se jednoduše řečeno pohádal Řím s Konstantinopolí, právě kvůli vyznání víry, přestali spolu komunikovat. Do té doby byla ještě dvě schizmata, která se podařila překonat. Toto třetí schizma se doufáme také podaří překonat. Záleží jenom na lidech, na duchovních, my jsme rozdělení křesťané, ale církev je jen jedna.

Jste autorem desítky knih převážně s náboženskou tematikou, mezi všemi tituly jsem nemohla přehlédnout knihu věnovanou katedrálnímu Chrámu sv. Cyrila a Metoděje v Praze, který poskytl azyl skrývajícím se parašutistům po atentátu na Heydricha v roce 1942, stal se tak vlastně místem odporu fašistické zvěle. Co pro Vás tento chrám znamená, jak toto místo vnímáte Vy?

Já jsem tam byl sedm let farářem, měl jsem k tomuto prostoru tedy velmi blízko. Zažil jsem zde také takové zvláštní setkání – do chrámu přišla skupina Němců, to mohlo být tak v 90. letech minulého století, vedl jsem je do krypty, která byla běžně přístupná návštěvníkům chrámu a poté přijali pozvání na čaj. Seděli jsme a povídali si a jeden z těch turistů mi najednou ukazoval fotografii, na které bylo komando SS v době, kdy zde hledalo skrývajících se parašutistů. Na té fotografii ukázal sebe, tedy byl tehdy u dobývání chrámu. Nejdříve

mne to šokovalo, ale pak jsem o všem přemýšlel, vlastně tehdy jen plnil rozkaz, byl mladý, byl to voják.

Proto je místem nabitým dobrou i špatnou energií, ale nakonec dobrá energie zvítězí. Spisovatel Vladimír Neff mně říkal, že vždy, když šel okolo katedrály, měl mrazivý pocit z místa spojeného s těžkou dějinnou zkouškou. A dodnes je dobře, že 18. června každý rok se zastaví doprava v Resslově ulici a proběhne pietní akt u chrámu s účastí prezidenta republiky a dalších státních činitelů a na konci můžete vidět i zástupce pravoslavné církve. Pravoslavná církev poskytla československým parašutistům azyl. V odboji nebyl nikdo, který by byl ochoten splnit rozkaz

londýnského vedení, že parašutisté mají být ukryti v některé chrámové kryptě. Po prozrazení úkrytu byli biskup Goraz a duchovní při katedrále spolu s rodinou kostelníka a předsedou sboru starších popraveni. Ostatní čeští duchovní museli odejít na nucené práce do Říše a česká pravoslavná církev byla postavena mimo zákon.

Hrozná osuda a velká statečnost. Hledal u Vás ten bývalý voják odpuštění, chtěl ulevit svému svědomí?

To nejspíš ne, lidé se prostě vrací na místa svých činů, takže i on se vrátil do míst, kde tehdy sloužil. Němci všeobecně po válce šli hodně do sebe, vlastně potvrdili, že obecně neexistuje tzv. kolektivní vina. Mnoho Němců nesouhlasilo s fašismem. Dnes se to dá vztáhnout např. na Rusy, na odsouzení všeho ruského - prostě kolektivní vina je odsouzenitelná.

To je určitě důležité si uvědomit...Další otázku trochu odbočím na jiné téma - zmínil jste, že jste byl aktivním sportovcem - fotbalistou? Jak se potká sport s teologií?

Fotbalista jsem byl od dětství, fotbalu jsem se věnoval od šesti let, byl jsem brankářem, hrával jsem ve sportovním klubu Aritma Praha předzápasy národního mužstva. Ale později jsem vystudoval teologii a stal jsem se farářem. Tím skončila moje „kariéra“ fotbalisty. Později jsem se k fotbalu vrátil již jako duchovní. Oddával jsem v Kolečově a svatební hosté mne oslovili, že obnovují fotbalový klub v Hořovičkách a chybi jim brankář. Musel jsem si zajistit povolení u metropolitu, který mi povolil hrát fotbal jen ve všední den a v sobotu. Docela se nám dařilo, postupovali jsme do vyšších tříd a pamatuji si, že když nás chtěli soupeři porazit, tak si vyjednali mistrovský zápas na neděli dopoledne, aby nemohl „brankář“ nastoupit. Naše mužstvo tím bylo oslabeno. Jednou jsme prohráli jakoby „kontumačně“, když rozhodčí konstatoval, že nás bylo na hřišti o jednoho víc. Divili jsme se tomu a on s kamennou tváří prohlásil, že máme v týmu faráře a s ním je vždy Bůh a ten byl dvanáctým hráčem.

To je až úsměvné. Takže, kdybyste se nerozhodl pro teologii, byl byste slavný sportovec?

To asi ne, ale je pravda, že jeden můj spoluhráč – také brankář se probojoval do ligy, hrál za Hradec Králové. Ale já o tom takto vůbec neuvažuji. To bylo dané, já jsem chtěl být původně lesníkem, psal se rok 1968 a jedna z otázek u přijetí byla: „Souhlasíte se vstupem vojsk Varšavské smlouvy do naší republiky?“ S tím jsem nesouhlasil, takže jsem skončil v továrně jako pomocný dělník v tiskárně v Jungmannově ulici a můj otec, doktor filosofie, za mnou jednou přišel a řekl mi, tady máš přihlášku na teologický seminář, kde se tě nebudou ptát na vojska Varšavské smlouvy, tak jsem tedy vstoupil do semináře. Já jsem se tehdy jako patnáctiletý postavil na stranu obrany proti vojskům, stavěli jsme barikády u budovy Československého rozhlasu, stříleli naštesti na nás, ale nad nás. Okupaci naší země jsem vnímal jako násilí a velkou nespravedlnost, takže jsem s násilím nikdy nemohl souhlasit. Nakonec jsem vystudoval teologii na vysoké škole, která je dnes součástí Univerzity Karlovy v Praze a stal jsem se duchovním. Jako duchovní jsem vždy zůstal vnitřně svobodný - nezávislý na tehdejší režim.

Určitou vnitřní svobodu, vyrovnanost a volnost zaručuje člověku i znalost cizích jazyků, ne nadarmo se říká - kolik jich umíš, tolikrát jsi člověkem a já dodávám - svobodným člověkem...Vý osobně jste jazykově velmi nadaný, kolik cizích jazyků ovládáte?

Nevím, jestli nadaný, všechny jazyky jsem se musel naučit - „nadřít“. Na teologii mě zajímaly hlavně

původní biblické jazyky – hebrejský a řecký. Biblickou hebrejštinu jsem 25 let přednášel na Prešovské univerzitě. Maturoval jsem z latiny, němčiny a ruštiny. Mluvim i novořecky. Angličtinu jsem se učil později, když jsem se jako teolog účastnil mezinárodních konferencí.

Z výřtu Vašich knih je patrné, že máte i velmi kladný vztah k historii, k jakému období nejvíce?

Ano, církevní dějiny jsem studoval na Athénské univerzitě. Obhájil jsem dizertační práci věnovanou československým církevním dějinám samozřejmě psanou celou v řečtině. Tento jazyk je mi velmi blízký. Mám spoustu přátel v Řecku.

Takže k Řecku máte velmi kladný vztah?

Ano, mám tam dokonce i svou „rodnou“ vesničku. Řekové jsou totiž hrdí na to, že pochází z nějaké vesničky, i když převážně z poslední době žijí v Aténách či v Soluni. Do jedné takové vesničky mne přijali za svého, jsem tam čestným občanem.

Blíží se vánoční svátky, hlavně pro děti nejkrásnější období v roce, jak je vnímáte Vy, co pro Vás svátky v současnosti znamenají?

Jsem moc rád za Vánoce. Lidé častěji chodí na bohoslužby, zpívají se koledy a panuje všeobecně dobrá pohoda. Tedy za Vánoce bychom měli děkovat a za to, že Češi je chápou jako dobu rodinných setkání a vzájemného obdarování.

Možná i právě proto je dobré si uvědomit, jak pěkným obdobím pro většinu jsou české Vánoce. A není to samozřejmě jen o dárcích, ale právě o období, kdy si konečně najdeme čas jeden na druhého, setkáváme se, prožíváme krásné rodinné chvíle. Navíc je vše povýšeno o nádherné české adventní a vánoční tradice. Osobně je mám velmi ráda a s přibývajícím věkem čím dál tím více.

Vážený pane vladkyo Kryštofe, velmi děkuji za přátelské přijetí ve Vašem domě, kdy jsem k Vám zavítala bez ohlášení, a přesto jste mě velmi mile a vroucně přijal a věnoval mi svůj čas. Děkuji za toto vzácné setkání a příjemné povídání o víře, o životě, o přicházejících svátcích, o které jsem se mohla podělit se čtenáři Krysrské rozhledny. Na úplný závěr bych si dovoluila vyslovit jedno osobní přání - mohu Vás požádat v tomto předvánočním adventním čase o požehnání letošním vánočním svátkům na stránkách našeho zpravodaje?

Předně však bych rád poděkoval za rozhovor. Uvědomil jsem si během něj, jak je mi blízko naše město a jak moc rád jsem se do Kryr vrátil.

Nechť Hospodin Bůh žehná čtenářům Krysrské rozhledny a zároveň všem přeji pokojné prožití adventu i vánočních svátků.

ČESKÁ PRAVOSLAVNÁ CÍRKEV V KRYRECH
ZVE ŠIROKOU VEŘEJNOST NA

*Dětskou vánoční bohoslužbu
o Štědrém večeru*

24. PROSINCE 2025

OD 15.00 HODIN

**U MODLITEBNÍHO ALTÁNU
ULICE ZÁTIŠÍ KRYRY**

**ZAVÍTEJTE V PŘEDVEČERNÍM ČASE ŠTĚDRÉHO DNE K
VÁNOČNÍMU STROMEČKU, POD KTERÝM DĚTI
NALEZNOU MALÝ DÁREK!**

VÁNOČNÍ PŘÁNÍ Z RADNICE

Vážení občané, milí sousedé,

s příchodem vánočních svátků Vám chci jako starosta města Kryry popřát klidné, radostné a pokojné Vánoce. Ať jsou tyto svátky naplněné chvílemi strávenými v kruhu Vašich nejbližších, pohodou domova a vzájemnou láskou, která nás všechny spojuje. Nezapomínejme v tomto období na hodnoty, které jsou pro nás všechny důležité, na přátelství, vzájemnou pomoc a porozumění.

Rok 2026 před námi otevírá novou etapu plnou výzev i příležitostí. Společně můžeme dále rozvíjet naše město Kryry a jeho místní části Strojeticce, Běsno a Stebno. Těším se na nové projekty, které společně uskutečníme, a věřím, že nadcházející rok přinese mnohé dobré změny a zlepšení života nás všech.

Přeji Vám do nového roku pevné zdraví, mnoho štěstí, osobní i pracovní úspěchy a spokojenost. Ať se všem podaří naplnit své sny a cíle a ať je rok 2026 pro nás všechny rokem prosperity a vzájemné vstřícnosti.

Krásné Vánoce a šťastný nový rok 2026!

S úctou

Václav Kadleček
starosta města Kryry

NESPOUTANÁ POUŤ

Kryry, 28. září 2025

Kolotočáři, kteří posedávali na schodech svých maringotek či karavanů zaparkovaných na plácku před kryrským pohostinstvím Pekárna, ruku podepřenou pod bradou a smutný pohled na dešťové kapky, které smáčely jejich plachtami zakryté kolotoče. Ve vzduchu visela otázka, zda je vůbec stavět, když počasí, které opanovalo celý týden vůbec nikoho nelákalo ven, natož na kolotoč. Klimatické vrtochy se vymstily jejich nadšení přijet na nedělní pouť o chvíli dříve a profitovat z každodenní návštěvy dětí, z jejich radosti, méně už z radosti rodičů, kteří měli určitě jiné představy o odpoledním volnu než hodiny strávené prostoji před kolotoči, až

se na nich jejich dítko dostatečně vydovádí. Jenže marná sláva, zisk ne a ne přijít a vyhlídky na nedělní pouť nebyly lepší...Možná na objednávku, možná jako vyslyšené přání všech pořadatelů, Svatováclavská neděle letošního roku se nakonec vyloupila do překrásného dne. Pěkný a bohatý program třetího ročníku poutě tak podtrhly a prohrály sluneční paprsky opravdového babího léta. Ta jakoby ztratila všechna svá pouta a nesla se v duchu příjemného nespoutaného odpoledne, ve kterém se bavili všichni její návštěvníci...

Naprostá trefa do černého bylo vystoupení známého baviče Vládi Hrona. Ne, že by za nim další interpreti pokulhávali, ale je asi na místě vyzdvihnout hned v úvodu právě jeho téměř dvouhodinové vystoupení, jenž opravdu vzalo za srdce. A asi v našem městě bylo milo i Vládovi, což prozradily pozitivní ohlasy na jeho facebookovém profilu bezprostředně po návštěvě. Vzájemná chemie a okouzlení tak vytvořilo neskutečnou atmosféru. Byl jedním slovem SKVĚLÝ! Možná právě jeho nadání zazpívat hity těch

nejslavnějších zpěváků udělalo z celého představení bezkonkurenční show, barevný svět nabitý multizánrovým repertoárem. Nic nepředstíral, nic neskrýval, zpíval převzatou kolekci známých písní svých více či méně známějších kolegů a Kryrské tak zavedl do svého pořadu, který svého času uváděl na televizních obrazovkách. A to byl právě ten přesný zásah na terč - každý si našel své top vystoupení a možná už jen podotknout, že právě u jeho interpretace zářily úsměvem snad všechny tváře.

prováděl i slovem, vtipnými vsuvkami a humorem. Pohodová kapela pro kryské slavnosti odpovedně byla překvapením pro zdejší publikum a hlavně příjemným zpestřením. A co ten název? Jak na sebe sami prozradili - původní název Tip nebyl tím pravým, a tak jednoho dne, po vystoupení se shodou okolností dostala kapelníkovi do ruky kniha Zdeňka Lahody „Hon na medvídku“. Název se líbil a jejich lídr o něm dodnes tvrdí: „*Cím větší kravina to bude, tím víc lidí si to zapamatuje*“. A protože pod ním hrají už více než 20 let, nepochybně funguje. Mnoho jejich posluchačů určitě nezapochybují o slova „medvídek“ a vzápětí přemýšlí nad zbytkem nápaditého spojení...I sám lídr kapely potvrdil, že mnohdy slyšeli zajímavá a humorná doplnění.

Ale jak již bylo zmíněno, výběr všech interpretů letošní poutě se velmi povedl. Všichni oblékli kabát ušitý na míru pěknému dni, kdy si naše země připomíná svou státnost. První pomyslný rukáv kabátu navlékla dechová kapela Veselí muzikanti z Podkrušňohofi pod vedením kapelníka Viliama Běřeše. Jednoznačně dostali, že severočeský region má stejné dobré, ně-li lepší, muzikanty než jiné kraje republiky. Interpretace krásných a malebných lidových českých a moravských písní na vysoké umělecké úrovni tak byla prokázána i v Kryrech. Podvečerní kabátek pouti oblékala rakovnícká kapela s půvabným názvem Hon na medvídku, která podle svých slov hraje převážně ostřejší country okouřeně špetkou countrybeatu. Lidem kapely je Petr Tichý, který představení v Kryrech

O moderaci celé poutě se tentokrát postarala Klára Kolomazníková, která zároveň uzavřela program svým pěveckým vystoupením, což byla i pomyslná třešnička na dortu vydařeného odpoledne. A nechyběl ani bohatý doprovodný program, o kterém lze uvést, že se již stal podstatnou součástí poutě.

Jaká by to byla pout' bez koláčů, které kryrské veřejnosti rozdával starosta města Václav Kadleček. Snad už jen doplnit, že i letos je pro pout' napekli manželé Janoušovi, jejichž cukrárna se v naše město stala vyhlášenou. Také lahodné frgály byly jejich dílem. I letos s nimi proběhla posvícenská soutěž v kousání koláče na čas a obdoba soutěže ve skládání puzzle do tvaru koláče. Letos poprvé kromě dětí soutěžili i dospělí. Všichni zúčastnění obdrželi balíček plný sladkých dobrot. Připomínkou dne nejvýznamnějšího patrona země pak byla Svatováclavská stezka, kterou si pro všechny připravilo zdejší Volnočasové centrum Bertik a to také již tradičně připravilo i tvořivý koutek, o který je každý rok velký zájem. Tentokrát zavoněl bylinkami při tvorbě vonných sáčků či ozdobných lahvi a připomínal tak právě končící léto. Stejně navštěvovaná byla i dílna manželů Kantových z Lubence, kde se malovalo na sklo. To ale stále nebylo všechno. Mezi všemi stánky nešlo přehlédnout vínaře Lukáše, který žije sice ve městě Rakovníku, jenž je spojováno hlavně s výborným pivem, ale ochutnávku dobrého vína přivezl Kryrským přímo od Mikulova z Podpálavi. K pouti svatého Václava patří víno stejně jako jeho první kvasící fáze v podobě burčáku. I lahodný, osvěžil, zachutnal, stejně jako medovina či dobré pivo, které nemohlo v kraji, kde nedávno skončila chmelová sklizeň, chybět.

Kryrský divák také nikdy nemine koutek sebeobraný sportovního klubu KARATE JIU-JITSU Kryry v čele s

Martinem Ausbuherem. Pro nedělní pout' si klub připravil ukázkou svého bojového umění a mnozí jej mohli rovněž vyzkoušet.

Pout', byť byla hlavně veselá, ale provázelo i jedno smutné výročí. Přesně před rokem 28.9.2024 opustila tento svět všestranná umělkyně z blízkého Lubence Kristina Folprechtová. Na její počest byla v obřadní síni kryrského úřadu otevřena výstava jejich uměleckých děl pokračující i po ukončení poutě. Slavnostní vernisáže se zhostila dcera paní Folprechtové, též umělkyně Jitka Kantová. Velmi srdečně před kryrským publikem zavzpomínala na svou matku a připomněla její celoživotní tvorbu. Dojemná chvíle zahajovala výstavu obrazů, které zavedly návštěvníky do snového světa jejich kouzelné atmosféry.

Paní Kristina vedla v Lubenci i výtvarný kroužek, roku 1990 se stala členkou Unie výtvarných umělců a začala se umění věnovat naplno. Její tvůrčí duši oslovilo také umělecké zpracování skla technikou Tiffany. Dcera Jitka se vitrážím naučila v Německu u svého slavného příbuzného Otto Herberta Hajeka. Spolu s manželem založili firmu Skloart, s jejímiž objekty se nyní můžete setkat po celém světě. Kristina se specializovala spíše na vytváření menších skleněných šperků a malovala obrazy. Uspořádala desítky samostatných i společných výstav v České republice i zahraničí. Její obrazy figurují v soukromých sbírkách v naší zemi, Německu i Kanadě.

Zmínit se sluší i její dráhu spisovatelkou. Na obranu Lubenecka spolu s dcerou Jitkou vytvořily publikaci Z kapsáře tetky Dejmalčky – pověsti a pohádky Lubenecka, jak se tradovaly mezi obyvateli. Knížkou zdůraznila, jak je tento kraj významný a cenný – že výstavba úložiště radioaktivního odpadu v této lokalitě by byl neodpuštělný hřích. Výtěžek z prodeje knížky byl beze zbytku věnován na záchranu kostela sv. Jilji v Libyni. Dlužná nezůstala ani rodným Krušným horám. Ty ji inspirovaly ke knížce Čarozemě aneb čarodějníci proti své vůli. Rodný kraj figuruje také v knížkách Dejmalčka - Pohádky a pověsti z kraje pod Čertovkou a Stříbrné rolničky aneb Zvěrokruh v pověstech a příbězích Krušných hor. Některé její knihy lze zakoupit také v kryrské knihovně.

Příjemný slunečný podvečer uzavřel nedělní pout', kterou provázelo babí léto jak má být, neminula ji dobrá nálada, zavzpomínala na osobnosti našeho regionu, kteří prosluli daleko za jeho hranicemi, možná i odpoutala mysl od běžných starostí a znovu potvrdila, že má smysl pokračovat v jejích dalších ročnících.

Foto Laurencia Helásková, text Emilie Mazourová

SETKÁNÍ S NAĎOU KONVALINKOVOU

UYPŘÁVĚNÍ O ŽIVOTĚ, FILMOVÁNÍ I RADOST ZE SMÍCHU

KRYRY, 1. ŘÍJNA 2025

Spolek Lekaf z. s. v sále Kulturního domu Kryry uspořádal ve středu 1.10.2025 na Mezinárodní den seniorů akci „Zábavná talkshow ze života Nadi Konvalinkové“ - mimořádně milé setkání s oblíbenou herečkou, kterou si diváci pamatují z celé řady filmů, seriálů i divadelních představení. Akce přilákala desítky návštěvníků, kteří přišli nasát atmosféru osobního vyprávění jedné z nejcharismatictějších dam českého herectví, kterou moderováním doprovázel Petr Pastrněk.

Nadja Konvalinková přivítala publikum s typickým úsměvem a hned od prvních slov si získala všechny přítomné. Ve svém vyprávění připomněla své první filmové role a s humorem sobě vlastním prozradila i řadu veselých historek z natáčení, kdy nechyběly ani vzpomínky na kolegy z filmových komedií. Během večera se ozýval upřímný smích i potlesk — herečka dokázala přítomné pobavit krátkými vtipy i spontánními reakcemi na dotazy z publika.

Celou atmosféru doplňovalo malé občerstvení, které podtrhlo přátelskou a neformální náladu setkání.

Na závěr si hosté mohli s paní Konvalinkovou osobně povídat a vyfotit se.

Všichni odcházeli s úsměvem a pocitem, že prožili příjemný večer ve společnosti mimořádně milé a inspirativní osobnosti.

Pro Lekaf to byla letošní poslední talkshow a bude se na Vás těšit zase v roce 2026.

Text: Alice Hromádková,
foto: spolek Lekaf

ŠEST V TOM, KOMEDIE JAKO HROM

ANEB, KDYŽ SE NA KRYRY SESYPE SYPAL

Kulturní dům Kryry, 24. října 2025

Herce Jaroslava Sypala známe hlavně díky jeho komediálním rolím. Ať již to byl poručík Hrubec z trilogie Byl jednou jeden polda, nebo Zeli z pohádky Lotrando a Zubejda režiséra Karla Smyczka, vždy je jednalo o humorné postavy, které mu již nikdo neodpáře. Málo se ale ví, že pan Sypal uplatňoval svůj talent i jinde - například psal texty, a to jak divadelních her, tak písniček, zároveň pracoval řadu let jako režisér dabingu. Je principálem divadelní společnosti a spisovatel. Do Kryr přivezl svůj režisérský počín Šest v tom, komedii nabitou ostrým humorem a vtipnými momenty. Ta svižně plynula večerem a bavila všechny přítomné. Malý raut, který následoval po skončení, odkryl další nečekanou stránku sympatického herce. S velkým zaujetím komentoval velmi erudovaně a zasvěceně dějinné momenty naší země. Jeho znalosti byly obdivuhodné a určitě nečekané. Stejně tak vyprávěl o svém životě na milovaném pražském Žižkově a o svém letitém přátelství se spisovatelem a badatelem Jaroslavem Čvančarou, se kterým rádi objevují i svět prvorepublikových hvězd, již byl například i nepřekonatelný Vlasta Burian, který je zároveň i hercovým celoživotním vzorem.

A co se páteční večer odehrávalo na jevišti? *Manželé Rogers a Daisy Braunovi opět spadnou až na úplné dno. Přijdou na spásný nápad. Zdá se, že konečně budou mít po starostech, když založí seznamku. Ale všechno dopadne úplně jinak. A přesně o tom je život sám, o vztazích a o problémech s nimi souvisejícími... jinak řečeno, vtipné životní situace nastaví cestu hořkému konci, ale život není jen med. Vztahové dialogy protíná*

ostrý vtip jako ostrý nůž, nebere ohledy a v celé hře vytváří momenty komické i tragické. Lidský pohled vlastně ukazuje, jací jsme nebo jací chceme být.

Divadelní představení navštívila necelá stovka diváků. Sympatická divadelní společnost Jaroslava Sypala předvedla v Kryrech pěkné představení, které otevřelo příjemný páteční večer a následující prázdninový prodloužený víkend.

Foto: Laurencia Helásková, text: Emilie Mazourová

DISKO 80' A 90' LÉTA V KULTURNÍM DOMĚ KRYRY

V pátek 17. října 2025 se v kryrské Sokolovně konala veselá retro diskotéka ve stylu osmdesátých a devadesátých let, na kterou dorazilo velké množství návštěvníků. Většina z nich pojala večer poctivě a přišla v dobových outfitech, které okamžitě navodily atmosféru starých dobrých „osmdesátek a devadesátek“.

Hlavní organizátorky Jana Šindlerová a Šárka Kleinová připravily ve spolupráci s městem nejen skvěle zorganizovaný večer, ale také originální fotokoutek, který se stal jedním z největších lákadél akce. U „foto pointu“ se během večera vystřídala většina hostů a domů si odnášeli veselé snímky jako památku na společné setkání.

Celým večerem provázel DJ Vladimír Kebblůšek, který pouštěl největší hity 80. a 90. let a udržoval parket neustále plný. Znamé melodie, se kterými mají návštěvníci spojené své zážitky a vzpomínky, se postaraly o výbornou náladu od prvních tónů až do pozdních hodin.

Krátce po jedenácté hodině nastal vrchol večera v podobě vystoupení travesti skupiny Crazy Goddess, která na kryrský sál přinesla energickou show plnou humoru, nadsázky a skvělé hudby. Jejich nezapomenutelné vystoupení rozproudilo zábavu ještě víc a postaralo se o bouřlivý potlesk.

Retro diskotéka v Kryrech se tak stala jednou z velmi povedených akcí letošního podzimu a ukázala, že spojení kvalitní hudby, pečlivé organizace a dobré nálady dokáže vytvořit jedinečnou atmosféru. Návštěvníci odcházeli s úsměvem, s bohatými zážitky a mnozí už se těší na další podobné setkání.

Foto: Laurencia Helásková, text: Václav Kadleček

BLUDIČKY VE STEBNĚ

Den 2. listopad není jen svátkem zesnulých, ale pro děti ve Stebně to byl letos i den, kdy měly možnost setkat se s bludičkou.

Ta je přivítala ve svém obydlí, kde pro ně kromě občerstvení byla připravena malá dílnička, kde si mohly vyrobit kouzelnické hůlky, vybarvit obrázky pohádkových postavíček a také se připravit na dobrodružnou cestu ke hřbitovu. Ta vedla přes velkou část obce. Cestou měly děti za úkol sbírat velké zlaté hvězdičky zavěšené na větvích stromů a keřů. Každá hvězda skrývala otázku týkající se nejznámějších pohádek a večerníků. Když jsme všichni společně dorazili na hřbitov, vzbudili jsme spící bludičku, která

děti obdarovala svíčkami.

Ty potom děti roznesly a na závěr si ještě odnesly spoustu sladkých odměn.

Vzhledem k tomu, že ve Stebně chybí veřejné prostory, kde bychom se s dětmi mohli při podobných příležitostech scházet, bylo letošní setkání v trochu stísněných prostorech soukromého objektu, ale i přesto jsme si to všichni náramně užili.

Text: Blanka Kubíková,
foto: FB OS Stebno

Komunál

KULTURNÍ DŮM KRYRY
28. LISTOPADU 2025

...KDYŽ VE MĚSTĚ POD ROZHLEDNOU BIJE SRDCE ROCK-METALU

Na úvod nezbývá než napsat, že kryrský advent letošního roku byl plný extrémů. Klasické smyčcové kvarteto vystřídala po týdnu muzika, která cloumá srdcem každého rockera. Bigbít v pravém slova smyslu do slova a do písmene zatřásl kryrským „kulturákem“, který pořádně „nadupanému“ večeru naštěstí odolal a vydržel, ale takto zaplněný sál už dlouho nepamatoval. Komunál má zkrátka obrovskou fanouškovskou základnu, která neváhá jet sto kilometrů, jen aby znovu a znovu slyšela všechny songy známé české rock-metal kapely. Ta si Kryry po dvou letech opět zařadila mezi lokace svých koncertů, a to přesně před začátkem adventu...

Za organizací celého koncertu stál i tentokrát Štefan Zimerman z Krásného Dvora, který patří mezi velké fanoušky kapely. Ty doby, kdy se našli taci, kteří na toto seskupení pohlíželi povýšeně, jsou už nadobro pryč. Kapela dávno splňuje ta nejpřísnější kritéria

nejnáročnějších rockerů. V jejich písních může každý najít sám sebe, v každém songu je napsaný jiný životní příběh, jejich pestrá mozaika pak dokáže zvednout vlnu emocí, která pluje celým sálem. Konkrétní věková kategorie u „Komunální rodiny“ neexistuje, početný šik fanoušků tyto hranice smazal. Kryrský večer se tak stoprocentně zapsal na seznam vydařených koncertů chlumecké kapely.

Zpestřením večera už tak plného zážitků byla návštěva démonických čertů Krampus jako připomínky rituálu adventu, kdy se tradičně v jeho prvním týdnu střetne dobro se zlem. Závěrem snad už jen dodat, že předkapelou Komunálu byla rock-folková plzeňská Ultramarin a celý večer uzavírala kapela naplněná autorskou tvorbou s názvem Alchymie. Ta domíchala koktejl předadventní noci k naprosté spokojenosti všech rockerských duší.

Foto: Petr Ulke, Eduard Mazour, text: Emilie Mazourová

**KULTURNÍ DŮM KRYRY
21. LISTOPADU 2025**

PŘEDADVENTNÍ KONCERT NESL POSELSTVÍ

Naše město v tu chvíli řešilo velmi vážné problémy s pitnou vodou, ale protože čas nešlo zastavit - všichni jsme stáli na prahu letošního adventu, dlouhodobě naplánovaný koncert smyčcového seskupení Beladona Quartet pod vedením violoncellistky Pavly Urbánkové Jahodové, tak nešlo zrušit ani přeložit na jiný čas, neboť ten vánoční, který korunují Štědrý den a oba následující svátky, pozvolna otevíral svou náruč... Ve slavnostně nazdobeném sále kryského kulturního domu si nádherný soulad smyčců přišlo poslechnout na sto návštěvníků. Nastalou situaci, která v mnohých z nás možná otvírala i bolavé vzpomínky na dobu covidovou, nešlo změnit mávnutím kouzelného proutku, jen možná na chvíli nechat zapomenout a připomenout, že přes všechny velké starosti a obavy mnohých kryských rodin, naše domácnosti pozvolna opanují nejkrásnější svátky roku, které v sobě mají možná i to kouzlo nechat na čas zapomenout na realitu všedních dnů...

Smyčcové kvarteto zavítalo do našeho města již podruhé a ani tentokrát nezklamalo. Vystoupení Zuzany Hrubé (1. housle), Kataríny Kužúrikové (2. housle), Marcely Schlemmerové (viola) a již zmiňované Pavly Urbánkové Jahodové (violoncello) nelze popsat jen běžným a trochu strohým žurnalistickým stylem. Jejich souhra si zaslouží víc - sáhnou proto po poetickém stylu uměleckém, jenž zahrnuje poezii, estetičnost a emoce, které mi musí čtenáři pro tentokrát odpustit, omlouvám se za ně, ale nemohu jinak...

Vlna krásných pocitů a povznesené nálady nastala v sále od prvních tónů skvěle napsaných partů a celý koncert již neopustila. Vše povýšeno o důstojný a sympatický proslav umělců k jednotlivým skladbám. Ty první nás zavedly do Disneyova filmu Pinocchio k písni When You Wish Upon a Star autora Leigha Adriana Harlinea a poté k písni How Far I'll Go z filmu Montana. Pohádky, kteréžto jsou u našich Vánoc neodmyslitelné, pak

otevřela naprostá romantika z amerického filmu o moderní Popelce - Pretty Woman a úchvatně odehraná My Heart Will Go On, která před téměř 30 lety vynesla zaoceánský parník ležící už více než 110 let na oceánském dně zpět na hladinu. Málokdo z nás by neznal ikonickou scénu na přídi Titanicu s Kate Winslet a Leonardem DiCapriem doprovázenou zpěvem Celine Dion. V myšlenkách nás zpět k úspěšnému filmu zavedly i bezchybně odehrané party v kryském sále.

Láskyplné vyznání nesla píseň završující první část koncertu s názvem I Don't Want Miss a Thing, která provázela další velký americký „biják“ Armagedon s nezapomenutelným hlasem Stevena Tylara. „*Nechci ztratit ani okamžik, nechci nic zmeškat...*“ poslední tóny zmiňované písně, jenž má i nádherný text, tak rezonovaly sálem před přestávkou, po níž nutně musela zaznít až symbolicky velmi známá skladba The Show Must Go On. Ta byla také připomínkou doposud oblíbené britské kapely Queen.

Poté už následovala skladba z další americké produkce. Někteří z dnešních třicátníků vyrostli na filmech o Harry Potterovi, k čemuž se přiznala i první houslistka seskupení, „*Potter Waltz bylo naše svatební sólo s manželem*“, mile přiznala Zuzana Hrubá jeden soukromý úsek svého života a netajila se ani velkou oblibou nádherného valčíku, což bylo z její houslové interpretace velmi patrné.

Tento večer sálem zněly především známé zahraniční filmové skladby, přesto byla vznesena pocta i jednomu z králů české filmové, muzikálové i populární melodie Karlu Svobodovi, který se stal autorem hudby u více než 2 000 písní. Už jen dodat, že by to nebyl ten pravý vánoční čas bez skladby Tři oříšky pro Popelku z roku 1973, naší nejznámější stejnojmenné pohádky.

„Pociť, jak se země pohne a pak slyš mé srdce, které opět vzplanulo. Nech spadnout nebe, když se hroustí, budeme stát hrdě, čelme tomu všemu společně, v pádu nebe...“, melodie i slova písně Skyfall ze stejnojmenné bondovky mají hluboký význam v angličtině, ale za srdce vezmou i v překladu. Píseň V pádu nebe - Skyfall se stala výzvou všem zpěvákům, kteří se kdy chtěli pěvecky přiblížit zpěvačce Adele (podobně jako naši zpěváci čelili výzvě při písni Jednoho dne se vrátíš, které nasadila nebeskou latku Věra Spínarová). Bystrý čtenář už určitě tuší, že i skladba Skyfall byla přehrána při pátečním koncertu.

Bližil se večer a umělecké vystoupení se přesunulo těsněji k vánočnímu času, a tak zazněly ty nejznámější skladby, které i při uvedení původního anglického názvu všichni velmi dobře známe - Last Christmas (Minulé Vánoce), All I Want for Christmas Is You (Jediné, co chci k Vánocům, jsi ty) zpěvačky Mariah Carey, Have Yourself a Merry Little Christmas (Měj své malé veselé Vánoce), píseň zpívaná charismatickým Frankem Sinatrou nebo Jingle Bells (Rolničky), skladba, která nemohla chybět v repertoáru Karla Gotta. Před songem Johna Lennona a Yoko Ono s názvem Happy Christmas (War Is Over) zavzpomínala umělecká vedoucí na oba interprety, kteří tehdy věřili, že lyrickému refrénu porozumí celý svět. Skladba se stala hymnou, která dodnes nese poselství a přání, aby byl na celém světě mír. Na závěr zopakovala citát Johna Lennona, který v něm vyslovil výzvu k trvající válce, jenž skončí vždy, když budeme chtít. Netušil, jak poplatný bude jeho názor dodnes. Společné přání o porozumění textu písně se Johnovi i Yoko splnilo, o koncích všech válek ve 20. i 21. století ale nikoliv.

Krásný večer se blížil do svého finále. Věvodila mu veselá skladba Feliz Navidad s přáními veselých Vánoc a bonusem se stala velmi poetická skladba Johna Williamse Somewhere In My Memory z filmu Sám doma, která nikdy neváhá připomenout poezii vánočních svátků celému světu. „Někde v mých vzpomínkách je vánoční radost všude kolem mě, vidím vzácné chvíle, výjimečné lidi a jejich šťastné tváře...“, je volný překlad slov této písně i nálada dozívající v pozvolně končícím večeru, jenž završil standing ovation v celém sále. Kdo doposud nevnímal přicházející vánoční čas, v tento moment nemohl pochybovat, že je již za dveřmi a důležité je si jej v rámci možnosti užít s těmi, které máme rádi. Vzácná atmosféra, která vznikla v podvečer v průběhu koncertu, tak otevřela kryský advent roku 2025.

Foto Laurencia Helásková, text Emilie Mazourová

ZAHÁJENÍ ADVENTU V KRYRECH

Stálíce hvězdné oblohy kryrských slavností - možná vánoční Síríus, Alfa Centauri či Vega, rozzářila v sobotním podvečeru městské náměstí a otevřela tak adventní čas roku, který po dobu svého panování nesl naději. Začal se tak odpočítávat poslední měsíc jubilejního 25. Svatého roku, který se poprvé slavil v hluboké minulosti už v roce 1300. Zahájení adventu v Kryrech se neslo v příjemně pokojné náladě přinášející první příležitost pro setkání přátel a známých v krásném předvánočním čase, jež pečtilo tradiční rozsvícení společného kryrského vánočního stromu na městském náměstí.

Kryry, 29. listopadu 2025

Nepopulární roli prvního vystupujícího získala pro tentokrát folková skupina Kantoři, která do Kryr vážila cestu až z Nového Bydžova. Jejich vystoupení bylo jedním slovem nádherné. Bohužel je na nazdobeném náměstí poslouchala jen malá hrstka příchozích, která v tu dobu již na advent zavítala. Známí hudebníci a zpěváci zahráli nádherné vánoční melodie z celého světa - irské, španělské, ukrajinské, ale i české lidové koledy. Odpovědním náměstím tak zněly například „My Vánoce přejem krásné“, „Zvony z Belfastu“, „Vánoční radování“ a další podobné písně s půvabnými názvy nesoucími vánoční čas. V Kryrech tak otevřeli advent roku umělci, pro které byl rok 2025 navíc i jubilejní. Oslavili již 55 let nepřetržité hudební činnosti, tedy vznik kapely se vztahuje už k roku 1970. Co dodat závěrem - v Kryrech potvrdili své motto „Když zahrají Kantoři, vrásky se vám netvoří“.

V Kryrech tak otevřeli advent roku umělci, pro které byl rok 2025 navíc i jubilejní. Oslavili již 55 let nepřetržité hudební činnosti, tedy vznik kapely se vztahuje už k roku 1970. Co dodat závěrem - v Kryrech potvrdili své motto „Když zahrají Kantoři, vrásky se vám netvoří“.

Velmi milým překvapením bylo vystoupení zpěvačky Michaely Noskové, kterou můžeme vidat hlavně v muzikálech (v současné době například opět v krásném muzikálu Ples upírů jako temperamentní a výraznou Magdu). Do Kryr přivezla vánoční muzikálové písně, ale nejen ty. Zaplněné náměstí se nechalo unášet její bezchybnou interpretací známých písní. Vystoupení završila songem Leonarda Cohena s názvem Hallelujah, kterým finišovala své vystoupení také skupina Kantofí. Loudavý rytmus písně nesoucí hluboký příběh o Davidovi a Bat-šebě, jejíž neznámější nápěv v překladu „Aleluja“ (Chvalte Pána) zpívá snad celý svět, si tak Kryští mohli vychutnat či přímo zazpívat v odpolední podruhé.

Sympatická Miša zanechala v Kryrech velmi příjemnou atmosféru a navíc svým vystoupením okouzila nejen dospělé diváky, ale především děti, které se s ní i rády vyfotografovaly ve vánočním fotokoutku či jí věnovaly ručně vyrobené dárečky. Sama ani netušila, že milé setkání a povídání s dětmi vlastně vytvořilo entré pro jejich následující a velmi očekávaný výstup. Za hojné účasti rodičů dětí, jejich sourozenců a dalších přihlížejících přišel nejvíce očekávaný okamžik sobotního podvečera. Na jevišti se chystalo představení nejmladších vystupujících - dětí ze zdejší mateřské školy. Jejich pásmo koled a vánočních básniček odemklo kryrské vánoční okouzlení letošního roku. Spontánní dětské těšení se na Ježíška a rozzářené oči uvítaly v tu chvíli přicházející magický čas plný vzájemného porozumění, rodinných setkání a společných zážitků, na který se celý rok těšíme bez rozdílu věku.

Zahájení adventního času v Kryrech připomínaly také tradice, ať již ty nejstarší, nebo ty novodobé. Například pěknou novou tradici spojenou s naším městem je krájení vánočky ze starostou, které nechybělo ani letos.

Novou atraktivní tradici současných Vánoce se stává také společné focení ve fotokoutcích - milou vzpomínkou na adventní čas se tak mohla stát i fotografie vytvořená v obřadní síni úřadu, kde bylo připraveno pro tyto účely vánoční aranžmá.

A jaké by to byly Vánoce bez vánočních dekorací - další tradice, která spojuje všechny časové dimenze - minulost, současnost i budoucnost. Všechny přinesly či nesou své preference, zanechávají svou stopu, módní trend, a tak se stane, že se i v současných Vánocích prolíná staré s novým. V obřadní síni úřadu byla proto otevřena tvořivá dílna, kde bylo možné zapojit fantazii a oddat se tvůrčím nápadům za zvuku koled ze staříčkého gramofonu. Další novodobá tradice, bez které jsme si svého času Vánoce neuměli ani představit. Však kolikrát byla gramofonová deska plná koled milým vánočním dárkem někomu blízkému. A ruku na srdce, vinyl není ani v současnosti jen nostalgií, stává se opět novodobou záležitostí. Gramofonová deska totiž nabízí alternativu, možná méně komfortní, zato hmatatelnou a pro řadu lidí okouzující, i proto, že tak silně působí na emoce.

Odpoledne se postupně schylovalo k podvečeru a postupně přicházela další tradice našeho města. Možná si ani netroufou odhadovat po kolikáté se kryrská veřejnost sešla první sobotu adventní, aby otevřela předvánoční čas v našem krásném městě a byla přítomna

u rozsvícení majestátního nazdobeného stromu na náměstí. Možná si ani neuvědomujeme, že zažitý sobotní zvyk je vlastně už také kryrskou letitou tradicí. Stalo se tak i letos, což je možná zbytečně konstatování, ale vzpomeňme na dobu covidovou, kdy tato „samozřejmost“ nebyla možná a jak moc nám tyto „běžné“ chvíle scházely.

Bližící se pátá hodina večerní přiblížila ten vzácný okamžik, který se děje jen jednou v roce. Na pódiu se slova ujal starosta města Václav Kadleček, který popřál všem poklidný vánoční čas a poté si převzal slovo duchovní vладыka Kryštof, zástupce zdejší pravoslavné církve, aby požehnal jak vánočnímu stromu, tak vánočním svátkům, zároveň všem Kryrským popřál především pevné zdraví a připomněl, jak důležitá v životě je láska - klíč ke štěstí a harmonii, největší dar, který může člověk člověku - svému bližnímu dát. Společně pak zapálili také první svíci na adventním věnci, která od pradávna nese naději. Poté se rozsvítil kryrský strom Vánoce 2025, který bude zářit na náměstí až do lednového svátku Tří králů. Vánoční strom jako symbol života, naděje a světla, které vnáší do temných zimních dnů, zelená barva jehličí, představující věčnost a světélka a ozdoby symbolizující radost a hojnost na nazdobeném rynku z výše sledovala majestátní Schillerova rozhledna, která rokem 2026 vstupuje do svého 120. jubilejního, tedy oslavného narozeninového.

*Pokojné přezítí vánočních svátků,
pevné zdraví a štěstí do nového roku 2026!*

ADVENTNÍ VEČER CHVAL

Kulturní dům Krypy, 29. listopadu 2025

Sobotním předvečerem adventu se nesla v sále kulturního domu atmosféra jemného očekávání, ticha a světla. Když v zaplněném sále zazněly první něžné tóny sólové kytary v podání Míry Čermáka, jako by se čas na okamžik zastavil. Hudba tiše poodhrnula závěs každodenního shonu a otevřela prostor pro pokoj, radost a hluboké nadechnutí duše.

Večer chval, konaný 29. listopadu, navázal na předchozí rozsvícení Vánočního stromu na kryském náměstí. Zatímco se na venkovních ulicích třeptalo první adventní světlo, uvnitř sálu se rozehrávalo světlo jiné – světlo lidské blízkosti, víry, vděčnosti a tichého sdílení.

Lidé zblízka i zdaleka přicházeli, aby se na chvíli zastavili, spočinuli, nechali na sebe dopadnout tóny moderních křesťanských písní a nechali svá srdce zjemnit.

O hudební zážitek se postaral Pohodový band, jehož členové vnesli do sálu nejen dovednost, ale i své srdce (Tereza Dvořáčková – klávesy, Matěj Luštinec – akustická kytara, Katka Popovičová – zpěv).

Jejich společná hudba vyprávěla příběhy. Někdy rozepírala srdce k radosti, jindy ztišila mysl, aby člověk slyšel vlastní nitro. Někteří se nechali unést k jemnému pohybu, jiní v tichu skláněli hlavu – každý si odnášel to, co potřeboval.

Po hudební části se otevřel prostor pro tichý rozhovor, modlitbu nebo prosté lidské pohlazení slovem. Advent je čas očekávání – a právě zde měl člověk možnost zpomalit a dotknout se toho nejjemnějšího ve svém nitru.

Na závěr večera čekalo na návštěvníky občerstvení, které vytvořilo příjemnou půdu pro další povídání. U stolů prokládaných dobrotami se lidé smáli, sdíleli své příběhy a odcházeli s pocitem, že jim ten večer dal víc, než čekali.

Domů se rozcházeli s úsměvem, srdcem naplněným vděčností a něhou adventního pozhánání. Takové chvíle mají zvláštní sílu – připomínají nám, že světlo přichází vždy tam, kde je člověk ochoten je zahlédnout.

*Text: Ženský křesťanský tým,
foto: Aleš Nevečeřal*

VÁNOČNÍ KONCERT V KOSTELE SVATÉHO JANA KŘTITELE VE STEBNĚ

Stebno, 29. listopadu 2025

V sobotu 29. listopadu 2025 se ve Stebně, jako už každoročně, konal vánoční koncert v kostele Svatého Jana Křtitele. O krásnou sváteční atmosféru se postaral pěvecký sbor Egeria pod vedením sbormistryně Veroniky Mikešové. Návštěvníci si mohli nejen poslechnout a zazpívat známé koledy, ale také měli možnost zahřát se horkým svařákem, nebo čajem a ochutnat vánoční cukroví z dílny některých místních kuchařinek. Součástí programu bylo rovněž požehnání novému vitrážovému betlému z dílny firmy SKLOART Lubenec rodiny Kantových, který pro Stebno zakoupila farnost Kralovice. Děkuje.

Text: Blanka Kubíková, foto: OV Stebno, OS Stebno 2020

P o d z i m

v Mateřské škole
Kryvy

Čas radosti,
setkávání
a společných zážitků

Milí rodiče, milí občané našeho krásného města,

Mé poslední povídání bylo začátkem školního roku výčetem akcí a prací konaných v době prázdnin, dovoluji mi navázat na předchozí příspěvek.

Podzim letošního roku byl v naší mateřské škole naplněn radostí, setkáváním a novými zážitky, na které budeme ještě dlouho vzpomínat. Děti i učitelky prožily mnoho krásných chvil a rádi bychom se o ně s vámi podělili.

Hned v září nás svým vystoupením potěšilo divadlo Kolem s milou pohádkou o kamarádství, které děti zaujalo a povzbudilo v tématu vzájemné pomoci a porozumění. Brzy poté jsme s rodiči společně prožili naše oblíbené Jablkobraní na školní zahradě. Maminky a jeden tatínek přinesli voňavé jablečné koláče, a protože byly všechny výborné, vítězem se stal jednoduše každý.

Naše nejstarší děti také zavítaly do volnočasového centra Bertík, kam chodí s nadšením a kde je čekaly nové hry a dobrodružství. V mateřské škole pravidelně slavíme narozeniny dětí — tyto chvíle mají malí oslavenci opravdu moc rádi a přinášejí radost celé třídě.

Velkým zážitkem byla návštěva mašérky se svými úžasnými pejsky. Děti se dozvěděly mnoho zajímavostí o jejich chovu, péči i sportu, a samozřejmě si čtyřnohé kamarády s nadšením pohladily.

Následovalo naše tradiční „Strašidýlkování“, při kterém si děti užily veselý „Halloween po našem“. Masky našich „Lvičat“ stály opravdu za vidění — strašidelné, ale především kouzelné.

Podzimní program uzavřel žonglér, který děti okouznil svým uměním s diablem, míčky, kužely i obyčejným koštětem.

A než jsme se nadáli, dorazil k nám i svatý Martin na bílém koni. Vyprávěl dětem svou legendu a hlavně inspiroval kluky i holčičky ke hře na rytíře a pomoc druhým. Ve všech třídách se s chutí pekly svatomartinské rohlíčky — a jen těžko říct, co zmizelo rychleji, jestli těsto nebo hotové dobroty.

A i když letos přivedl Martin sníh s menším zpožděním, děti si ho stihly alespoň na chvíli užít.

Večer pak paní učitelky přivítaly rodiče na třídních schůzkách spojených s vánočním tvořením. Třídy se rozzářily svíčkami, hvězdami a především očima našich dětí.

Stejně jako každý rok jsme vyzdobili atrium města, které zůstane slavnostně nalaďené až do Tří králů. Srdečně vás zveme k prohlídce — ať už ve chvíli, kdy se rozsvítí vánoční strom na náměstí, nebo kdykoli jindy. Uslyšíte hlásky našich dětí, které koledami zahájí adventní čas.

A tak i my se pomalu ukládáme do zimního období — k teplým kamnům, provoněným kuchyním a světýlkům vánočních stromčků.

*Přáti bychom si, aby nás všechny provázelo to nejdůležitější:
zdрави,
štěstí pro nás i naše rodiny,
láska – nejen ta domácí,
tolerance
a občanská soudržnost.*

*Děkujeme, že jste s námi.
Přejeme vám klidný advent a kouzelné Vánoce. ☀
Děti a zaměstnanci Mateřské školy „Pohoda“*

Text, foto: Bc. Věra Melicharová, ředitelka MŠ Kryry

CO NOVÉHO VE ŠKOLE...

Kryry, 30. listopadu 2025

Zdá se, že je to jenom několik týdnů od doby, kdy jsme společně na nádvoří zahajovali nový školní rok. Tři měsíce školního roku utekly jako voda. Máme za sebou první výlety a exkurze, z nichž asi největší nadšení přinesla návštěva pražské výstavy Večerníček slaví 60 let, kterou si malí žáci patřičně užili.

Velikou radost mi udělala beseda s mykologem Ing. Kneiflem, která navazovala na velmi pěknou výstavu hub. Pan inženýr dokázal, že houby rostou snad za každého počasí, protože 4. listopadu přinesl ještě tolik hub, že se sotva vešly na velkou katedru. To byl však zlomek toho, co následovalo. Pro naše šestáky a sedmáky připravil poutavé vyprávění, které bylo plné zajímavostí, které jsme si ani nestihli zapamatovat. Po besedě mě pobavila poznámka jednoho žáka, který vyprávění glosoval: „Já si to měl všechno psát.“

Na druhém stupni proběhly besedy o závislostech, aktivita pracovníků OSPOD zaměřená na klima třídy nebo velmi vydařená akce kadaňského sdružení Radka zaměřená na využití dovedností v praktickém životě. Žáci 9. ročníku zakládali firmy, psali pracovní žádosti nebo „navštívili“ úřady, kde se museli orientovat v předložených dokumentech. Nebylo to vůbec jednoduché, vždyť jim všechno zařizují rodiče a teď si museli poradit sami. Mám radost, že nelehký úkol zvládli na výbornou.

Devátáci jsou dobrými kamarády i svým prvňáčkům, v rámci projektu Můj deváták spolu už prožili několik hodin zaměřených na společné tvoření, hráli deskové hry nebo skládali puzzle.

Žákovská rada připravila pro žáky 1. stupně velmi vydařený Halloweenský ples, který si mladší kamarádi převlečení do strašidelných kostýmů náležitě užili.

Ve výčtu aktivit bych mohla dlouho pokračovat, ale za zmínku stojí především velká změna, která se týká přestěhování školní družiny do areálu ZŠ. V učebně dílen, školního ateliéru a tří přilehlých skladů vzniklo hezké prostředí pro odpolední pobyt. Kdo někdy rekonstruoval starší místnosti včetně skladů, které byly plné materiálu, jistě pochopí, že nešlo jen o pouhé vystěhování a novou výmalbu. Za hezkým prostředím se skrývá velká práce zaměstnanců školy, z nichž musím především ocenit práci pana školníka Vladimíra Turka, vychovateleky Evy Švancarové, Kateřiny Špetové a Natálie Riedlové a uklízeček Veroniky Turkové a Lindy Kenderešové. Samozřejmě pomohali všichni pedagogičti pracovníci. Měli jsme také veliké štěstí na ferneslníky, elektrikáře pana Kudrňáče a především truhláře Františka Riedla. Ten dokázal nemožné. Nevzhledné kny a staré vestavěné skříně přeměnil na skřínky a knihovny, které úplně změnil vzhled místností. Ze tří malých skladů vznikla herna s kuchyňkou a místnost na odpočinek nebo doučování.

Sestěhování dětí z vily do nového prostoru způsobilo, že tři oddělení školní družiny se vzájemně prolínají, žáci si často hrají a tvoří společně, což nese i negativní stránku – větší hluk, ale i to musíme zvládnout. Přestavba školní družiny byla financována z prostředků na provoz základní školy, zřizovatel Město Kryry uhradil polovinu nákladů na novou podlahu a dvě klimatizační jednotky, které oceníme především v jarním a podzimním období. Rodiče si mohou prohlédnout nové prostory při společném vánočním tvoření, které paní vychovatelky chystají.

**NOVÉ
PROSTORY
ŠKOLNÍ
DRUŽINY**

Vzhledem k tomu, že dnes začíná adventní období, dovoluji vám, abych popřála žákům, jejich rodičům, všem zaměstnancům základní školy i čtenářům Kryrské rozhledny především pevné zdraví, klid a pohodu, a to nejen v tomto svátečním čase, ale i ve dnech všedních.

Ing. Hana Lehnerová, ředitelka ZŠ Kryry

ŽÁCI ŠKOLY SI VYZKOUŠELI REÁLNÝ ŽIVOT

Dne 6. 10. 2025 se žáci 8. a 9. třídy zúčastnili projektu veřejně prospěšné neziskové organizace RADKA Kadaň z. s, který se jmenuje C'est la vie. Tento projekt nastiňuje mladým lidem reálný život v dospělosti. Žáci se učili různým administrativním úkonům (podat přihlášku ke vzdělávání, napsat životopis, zajistit si platnou pracovní smlouvu či nájemní smlouvu,...). V průběhu hry získávali informace o jednání s úřady, kterým budou v dospělosti vystaveni. Také se v průběhu hry učili hospodařit s danou částkou peněz. Žáci se snažili a všichni jsme si celou hru užili. Už teď se těšíme na další spolupráci.

Text, foto a strana následující:

Mgr. Jitka Kouřilová, učitelka ZŠ Kryry

Žáci ze základní školy navštívili výstavu obrazů malířky Kristiny Folprechtové, která probíhá v prostorách Městského úřadu v Kryrech. Výstava představuje autorčinu pestrou tvorbu, v níž se prolínají motivy přírody, emocí a fantazie, a nabízí tak návštěvníkům nešední umělecký zážitek. Během prohlídky se děti seznámily s různými malířskými technikami a měly možnost si zblízka prohlédnout detaily jednotlivých děl. „Bylo to moc pěkné. Nejvíce se mi líbil obraz s lesem, vypadal skoro jako opravdový,“ podělil se o dojmy jeden z žáků. Návštěva výstavy byla pro děti příjemným zpestřením výuky a zároveň podnětem k jejich vlastní kreativitě a zájmu o umění.

Dne 23. října 2025 se na základní škole konal tradiční Halloweenský ples, který každoročně přináší do školy pořádnou dávku strašidelné zábavy. Celá akce se nesla v duchu, masek a tance. Už při vstupu do tělocvičny jsme viděli u dětí rozmanité masky – čarodějnice, kostlivce, duchové, upíři, ale i pohádkové postavy. Děti si daly na přípravě svých kostýmů opravdu záležet a porota měla těžkou práci při výběru nejkreativnější masky večera. Po slavnostním zahájení plesu následovala taneční zábava, při které se na parketu objevily všechny ročníky 1. stupně. Členové závkové rady si připravili i několik zábavných soutěží – například sochy nebo házení míčku do košíku. Všichni účastníci byli odměněni drobnými sladkostmi. Velké poděkování patří všem žákům, kteří se na organizaci plesu podíleli. Díky nim se podařilo vytvořit nezapomenutelnou atmosféru, kterou si všichni přítomní užili naplno. Halloweenský ples se opět vydařil a stal se jednou z nejpříjemnějších akcí podzimního období. Nezbývá než se těšit, jaká strašidla si pro nás děti připraví zase příští rok!

V pátek 10. října 2025 se žáci školy zúčastnili tradiční výstavy hub, kterou každoročně pořádá místní mykologický spolek v kulturním domě. Cílem akce bylo seznámit děti s rozmanitostí hub, jejich významem v přírodě i zásadami správného sběru. Po příchodu si žáci prohlédli desítky druhů jedlých, nejedlých i jedovatých hub, které byly přehledně rozdělené do tematických skupin. Největší pozornost vzbudily vzácné druhy, například hříb královský či muchomůrka císařská. Výstavou je provázel člen mykologického spolku, který dětem poutavě vysvětlil, jak houby rostou, jak se rozmnožují a proč jsou pro ekosystém tak důležité. Na závěr si žáci mohli vyzkoušet rozpoznávání hub podle obrázků a vůně. Celá akce byla velmi zajímavá a přínosná. Děti si odnesly nejen nové poznatky, ale i větší respekt k přírodě a k zodpovědnému houbření.

ČAS PŘICHÁZEJÍCÍ ZIMY...

...ZA PODZIMNÍMI TÓNY ŠKOLNÍ DRUŽINY

Podzimní čas byl v naší družině inspirativní, plný různorodých aktivit a výletů, velmi rozmanitý. Ani jsme se nenadáli a už jsme tvořili dekorace na naše „Podzimní odpoledne“. Měli jsme také dost napilno. Čekal nás pěší turistický výlet po našem městě za pěkného slunečného počasí babího léta, ale také zábavné odpoledne ve Funparku Pohádka v Žatci. Na začátku října k nám zavítali hasiči, aby nám vyprávěli o své záslužné práci a když se říjen překulil do své druhé poloviny, bylo načase pouštět draky při naší drakiádě, které se žáci nemohli nabažít. Po podzimních prázdninách na nás čekaly nové moderní prostory, jež si žáci pomalu osvojují a postupně si všichni zvykáme na trochu odlišný režim naší družiny daný budovou, která není samostatná a je nyní součástí školy. Listopad byl měsícem příprav na advent. Vyráběli jsme ozdoby na naší akci „Ozdob si svůj stromček“ a chystali dárčky na vánoční čas. Také nás ale bohužel dostihly problémy s pitnou vodou ve městě, kdy spousta žáků nemohla docházet do školy. Školní družina, byť bez zajištěné stravy, byla otevřena pro všechny žáky po celý den a její služby využili ti rodiče, kteří nemohli být s dětmi doma. Vše se ale velmi brzy překonalo, děti se zotavily a už nic nebránilo dalším přípravám na vánoční čas, na který se především ony velmi těší a užívají si jej dosytosti i při volnočasových aktivitách v družině. V adventním čase nás čeká ještě vánoční tvoření s rodiči nebo návštěva našich milých přátel - seniorů v jejich kryrském domově. Na obě akce se už nyní moc těšíme.

První středeční říjnové odpoledne patřilo ve školní družině hasičům pod vedením pana Jaroslava Dejla, velitele JSDH Kryry. Na začátku nám představil nové hasičské výjezdové vozidlo Tatra, do kterého měli žáci možnost se podívat. Během jeho návštěvy měli žáci spoustu zajímavých otázek, na které jim trpělivě odpovídal. Dozvěděli se spoustu informací, co všechno hasiči dělají a jaké používají nástroje. Někteří si mohli prohlédnout, nebo dokonce zkusit - například přilbu, kterou hasiči používají při své každodenní práci a která je součástí výstroje každého hasiče. Žáci se také dozvěděli, že být hasičem je záslužné, ale také náročné a těžké povolání. Veliteli hasičů jsme poděkovali za jeho vzácný čas a za to, že se s námi podělil o své zkušenosti. Velmi si vážíme jeho práce a jsme rádi, že jsme měli možnost žákům přiblížit tuto důležitou profesi.

Společně jsme si užili zábavné odpoledne plné soutěží spojených s podzimem. Také jsme vyráběli dekorace z přírodnin, plodů a barevných podzimních listů. V září jsme se rovněž vydali do FunParku Pohádka v Žatci, kde na žáky čekalo odpoledne plné radosti, smíchu a pohybu. Žáci si výlet opravdu užili – radost v očích, červené tváře a nekonečná energie nás všechny přesvědčila, že odpoledne strávené v zábavním parku bylo skvělou volbou.

V posledních pěkných dnech jsme podnikli pěší turistický výlet po našem městě. Trasa, při které jsme nachodili asi 5 km byla pro žáky zábavnou i sportovní aktivitou. Povíдали jsme si také o turistických značkách v přírodě. Odměnou všem byla zastávka na hřišti na Malé Straně, kde jsme naši výpravu zakončili.

A jaký by to byl podzim, kdybychom se obešli bez pouštění draků? Naše dračákada pořádaná každoročně ve školní družině žáky vždy velmi baví. I ten, kdo doposud nezkusil provětrat draka v povětří, se o to pokusí a má radost, když se mu to podaří.

V listopadu nás čekala příprava na advent. Nejprve jsme vyráběli ozdoby pro náš projekt „Ozdob si svůj stromeček“. A když nastal den, kdy jsme si mohli naše stromečky nazdobit, velmi jsme se těšili. Tentokrát jsme přispěli k výzdobě kryvského náměstí, které následující sobotu vítalo adventní čas. Naše stromečky jsou umístěny v budovy městského úřadu a my máme radost, že si naši práci mohou prohlédnout rodiče, sourozenci, babičky a dědové nebo naši kamarádi.

V neposlední řadě nesmíme zapomenout na naše vzájemná přátelská setkávání se seniory v jejich kryvském domově. Babičky a dědečkové na nás mysleli i o letošních Vánocích a poslali nám do školní družiny plno vitaminů v podobě mandarinek a pomerančů. Posíláme jim obrovské poděkování prostřednictvím Kryvské rozhledny, a to jak za milé překvapení, tak i za celoroční vzájemná setkávání v jejich domově, která nás velmi obohacují. Závěrem přejeme všem krásné vánoční svátky a mnoho zdraví v novém roce 2026.

HISTORICKÁ DETEKTIVKA

Lehce čtivá detektivka. Skvělá četba na zimní večery. Pokud máte rádi detektivky s reálnými historickými postavami, přijďte si na své. V celé knize se střídá přítomnost s minulostí a autor neztrácí tempo až do samotného závěru. Dědictví Templářů je dobrým a příjemným čtením, budete vtaženi do děje plného napětí, historie a jedné záhady ztraceného pokladu.

HISTORICKÉ ROMÁNY

Pěkný začátek nové série. Oblíbený autor opět nezklamal. Předložil příběh dobrodružný, akční i trochu romantický, se spoustou sympatických postav, navíc psaný vtipně s občasnou nadsázkou. Co více si přát? Optimální historický román na samé špičce tohoto žánru. Člověk se ani nenaděje a je na poslední stránce. Lepší už to být nemůže.

ROMÁNY PRO ŽENY

Pokud hledáte knihu, která vás okamžitě naladí na Vánoce, tak Modrý dům je přesně ona. Krásně vykreslená pravá domácí vánoční atmosféra, přesně taková, jakou by si asi přál každý. Příběh rodiny, kterou spojuje modrý zasněžený dům na samotě blízko lesa, ticho, klid... úplná ladová zima. Postavy jsou výborně popsány, což je u autorky zvykem. Dokonalé relaxační čtení.

Moc hezká kniha, příběh se odehrává v krásném prostředí. Perfektní kniha na vánoční období. K přečtení pro romantické duše a milovníky adventu a Vánoc. Všude snih, vánoční stromčeky, vánoční ozdoby, vánoční svetry a všechno krásně vánočně laděné. Ať jste malí, nebo velcí - to kouzlo Vánoc je nádherné. Sladký, předvídatelný příběh zkrátka pohladí duši a vánoční duch ve vás zaplešá.

ČESKÁ BELETRIE

Mravenčí práce Lenky Chalupové, která na základě kroniky zpracovala románový příběh z konce 2. světové války, který se odehrál v Lověšicích u Přerova. Důkaz, že nejsilnější příběhy píše sám život. Válka a lidská zloba napáchala spoustu zla všude, na každém místě i člověku jinak a je důležité číst o všech těchto podobách. Velice příjemné čtení se silným příběhem s nečekaným bolestivým koncem.

THRILLER

Naprostě famózní kniha se skvělou ideou ohledně lidského vědomí s vynikajícím dějem, zasazeným do zasněžené Prahy. Brown se opět ukázal ve své nejlepší formě a kniha naplňuje neuvěřitelným optimismem. Ten, kdo ví, co od Browna čeká, tak to v této knize dostane a rozhodně nebude zklamán. Kniha vás nebude ani na jediné stránce nudit a těch 636 stránek slupnete jako malinu.

VĚCI SE MĚNÍ...

Člověk ať chce, anebo nechce (spíše nechce), stárne. Kamarád Luboš se mne tuhle ptal, jestli má cenu mi kupovat dlouhohrající desku. Je to vtipálek. Stáří kromě jiného přináší i častější ohlížení zpět, častější vzpomínání. Přemýšlení o tom, jak bylo, jak jsme vnímali svět okolo nás a co to v nás zanechalo. Nechci se dostat do úvah o tom, jak „dřív bylo líp“. Tráva byla zelenější, šťovík kyselejší a pivo studenější. Ono k tomu podobné povídání tak trochu spěje, ale snad to udržím na uzdě. Jen se chci zamyslet nad tím, co dříve bylo trochu jiné. Něco z toho bych chtěl, aby zůstalo a na něco raději zapomenout.

Pamatuji bílé tenisové míčky. Pamatuji, že v hokeji se v polovině třetí třetiny měnily strany. Brankáři byli trochu menší a neměli na obličejích masky. Fotbalové míče byly kožené s vázáním. Reprezentanti si odskočili z práce a přivezli druhé místo z mistrovství světa. Pro nás kluky v gumových kopačkách to byly nedostupné idoly, vzory. Hráče by ani nenapadlo, že by byli naštvaní na diváky, protože jim málo fandili. Fanoušci si vážili.

Nejvyšší cyklistická meta byla pro nás účast na Závodu Míru. Etapy končily na škvárových oválech stadionů, všichni jsme byli Smolíkem a jezdili ve žlutých tričkách. Noviny chodily do schránky a byly v nich zaznamenány důležité události. Kdo chtěl nějaké speciální vědomosti a zajímavosti z různých oborů, koupil si k tomu určený časopis. V denním tisku nebyl každý den jiný magazín, kdy za věci, které mne nezajímaly, jsem neplatil.

Celou základní školu jsem chodil do školy i v sobotu. Často bylo odpolední vyučování. Každou zimu jsme se těšili na uhelné prázdniny. Někdy proběhly i chřipkové. Rodiče museli počkat na popis školního dne - „Tak, co bylo ve škole?“, až když jsme se vrátili domů. Neměli každou hodinu zprávy na mobilu, jestli jsem snědl svačinu, co bylo k obědu apod. Zvládali to. Učitelé nemuseli mít strach, že je bude při hodině někdo natáčet. I když natočit Pížmu, jak prská, nebo Šehöra, jak hraje falešně na housle, to by zbořilo Instagram. Ale to mi fakt neschází.

Líbilo se mi třeba, že u benzinek byla obsluha. Zajeli jste ke stojanu, paní vám natočila, co a kolik chcete, do velké prkenice vybrala peníze, promluvila, pochválila a jelo se dál.

Na nádraží jsem si koupil malý hnědý kartonový lístek do vlaku. Pokladník do něj vyznačil datum, takovým tím strojkem, který jsem vždycky obdivoval. Dvě rány, jak

narazil lístek z obou stran. Průvodčí ve vlaku do něj udeřel krásné kulaté dírký kleštěčkami. Dneska už průvodčí takové kleštěčky nemají. A v mnoha vlacích už ani průvodčí nejsou a musíte si koupit lístek u automatu ve vlaku. A to je věda, jak tam třeba navolit seniorskou slevu. A copak průvodčí, ony už mizí i nádraží. Některá jsou zbouraná, z mnohých se staly víkendové domky a jen některá jsou zachována. Těch je ale rozhodně málo. Zmizela většina poštovních schránek. Dopisy se pomalu stávají médiem minulosti. Nebylo v tom trochu romantiky, když jsem čekal odpověď na dopis s vyznáním. Celý týden (i více) rozechvění z očekávané odpovědi. Chvilu naděje se střídají s chmurným očekáváním. Dneska proběhnou esemesky tam a zpět a za pár minut je jasno.

Všichni kluci jsme něco sbírali. Album se známky patřilo do povinné výbavy. Čím větší známka, tím vzácnější. Mongolské kosočtverce jsem vyměňoval za čtyři olympiády. Měl jsem totiž tematickou sbírku Olympijské hry. Obdivovala ji většina kamošů. Míra z ulice mi se svoji sbírkou známek s vyobrazením aut a vlaků nesahal ani po kotníky. A že ji měl fakt pěknou. Sbíral jsem hotelové nálepky. Čekání na poštačku, co mi přinese. A nosila. Obálky nejen s nálepkami a etiketami, ale i s prospekty hotelů z celého světa. Obálky plné cizokrajných známek z Japonska, Afriky, Francie, Kanady. Dlouho jsem seděl a kochal se jen s tou dosud nerozlepenou obálkou.

Narazíte ještě někde na telefonní budku?

Mízi klasické bufety se salátem, sekanou, svačínovou polévkou.

Zažil jsem výstavbu tepelných elektráren. Chodili jsme s klukama na kopec, odkud bylo vidět, jak roste komín od elektrárny. Kostkovaný červenou bíle. Zažil jsem i jak se komín zase bourá a jak se kácí. To je asi dobře, ale jak se s tím smířít?

Mezi moje povinnosti patřilo chodit na pampelišky pro králíky do vojtěšky nebo na louku za baráky. Nejdřív košík pampelišek a pak na tu samou louku utíkat hrát fotbal. To samé zažili ještě i moje děti. Kde je dneska ta vojtěška s pampeliškami? Kde jsou ty louky, kde se sušilo seno na zimu?

Ale pozor, už se mnou začíná cloumat nostalgie. Nejvyšší čas skončit. Byli jsme mladí, měli jsme křídla na zádech a připraveni letět do světa se všemi jeho radostmi i nástrahami. Nechci, aby moje psaní bylo vnímáno jako pláč nad rozlítým mlékem. Je to jen vzpomínka starého muže na některé věci, které byly jinak a nevhodným, že lépe či hůře. Je toho ještě mnohem více a každým dnem naskakují vzpomínky další a nové. Život jde dál a věci se mění. A tak to má být. Myslím, že brzy napíši „Věci se mění - dvojku!“

CESTAMI JIHOVÝCHODNÍ ASIE...

BESEDA S JAKUBEM KACHELMAIEREM

Kryry, 16. října 2025

Asi šedesát posluchačů zavítalo na druhou cestovatelskou besedu kryrského rodáka Jakuba Kachelmaiera, který ve svém mladém věku navštívil velmi zajímavá místa naší planety. Po loňské velmi vydažené a úspěšné se i letos podařilo v Kryrech uspořádat další besedu v pořadí. Tentokrát nás Jakubovy toulky zavedly do půvabných míst jihovýchodní Asie, kde pobýval téměř tři měsíce. Do posledního místa zaplněný zasedací sál úřadu jen potvrzoval, že má Jakub ve městě své posluchače, kteří jeho přednášky velmi vítají. Závěrem lze prozradit, že ihned po ukončení té letošní, byla naplánována další, na kterou se lze těšit už v únoru příštího roku.

Přednáška byla zahájena vyprávěním o severním Vietnamu u hranic s Čínou, který je tak typický svými zelenými vápencovými homolemi a plantážemi pěstované rýže.

Mezi první navštívená místa patřila provincie Ninh Binh s vápencovými skalními útvary, jezery a buddhistickými chrámy, dále známá zátoka Ha Long, kde ční krasové útvary v podobě vápencových skal a strmých zalesněných ostrůvků nad vodní hladinu moře.

Další zastávkou byla provincie Ha Giang, která je velmi zajímavou oblastí. Ne tolik možná vlastní město, ale hlavně okolí. Z města Jakub se svým doprovodem přítelkyni Evou vyrazil na motorce, využili také dopravu místními autobusy. Oblast je typická hornatým terénem a svými čajovými plantážemi a čajovými stromy více než 200 let starými. Cestovatelé navštívili také některá horská místa, která jsou součástí hor nad celou oblastí.

Nemohli minout také známé město Sapa usazené v majestátních horách severního Vietnamu, v provincii Lào Cai nedaleko hranic s Čínou. Samotné centrum Sapy je malé, ale příjemné městečko kombinující koloniální architekturu s moderními prvky a tradičními vlivy. Ačkoliv většina návštěvníků vnímá město spíše jako základnu pro výlety do okolí, určitě stojí za to prozkoumat i několik zajímavých míst přímo ve městě. Severní Vietnam je také místem, kde lze navštívit nejvyšší horu Vietnamu – Fansipan (vietnamsky Phan Xi Păng). Výška hory je 3 143 m nad mořem a lze se sem dostat právě z města Sapa, a to moderní lanovkou. Nabízí se zde fantastické výhledy na pohoří Hoang Lien Son a jiné horské scenérie. Asi po 30 denním pobytu ve Vietnamu se pár vydal do Laosu.

Ještě předtím navštívili také historické město Dien Bien Phu nacházející se v severozápadním Vietnamu, známé pro svou roli v bitvě u Dien Bien Phu, která vyústila ve vietnamské vítězství nad Francií v roce 1954. Za návštěvu také určitě stojí Muzeum Dien Bien Phu, které bitvu připomíná.

Poté už následovala návštěva Laosu, který neleží u moře. Země je převážně hornatá, ukrytá ve vnitrozemí jihovýchodní Asie. Tato na první pohled chudá země mile překvapí svým skrytým bohatstvím. Je to země vápenců, divoké džungle i usměvavých lidí. Dříve ji lidé označovali jako zemi „milionu slonů“.

Velmi zajímavou zkušeností byla také dvoudenní plavba motorovým člunem po řece Nam Ou, kde byli k vidění i vodní buvoli. Navštívili také město Luang Prabang v severním Laosu, nacházející se ve stejnojmenné provincii a řadu dechberoucích vodopádů. Geografickou dominantou Laosu je řeka Mekong, která protéká Laosem od severu k jihu a tvoří přirozenou hranici se sousedním Thajskem na více než 800 kilometrech.

Velmi smutnou byla návštěva muzea o nevybouchlé munici v oblasti Ho Či Minovy stezky, která sloužila k zásobování podzemního hnutí Vietkongu i pravidelných jednotek Vietnamské lidové armády během války ve Vietnamu. Byla ale také intenzivně bombardována americkým letectvem, což si oblast nese dodnes, třetina munice se zde pořád nachází a téměř každých 14 dnů tu někdo přijde z život.

I v Laosu strávili cestovatelé celkem 30 dnů. Před přesunem do Kambodži, ale nevynechali návštěvu

hlavního města Laosu - Vientiane, které se nachází na březích řeky Mekong, blízko hranice s Thajskem. Vientiane je největším městem, je známé svou koloniální architekturou včetně významných chrámů jako Pha That Luang a Patuxai, a také jako centrum obchodu a kulturního života.

První cesta v Kambodži směřovala do města Siem Reap, kterému se také říká neonové město. Město je poměrně turistické, takže tu existuje již dobré zázemí pro cestovatele všeho druhu. Velkým lákadlem je chrámový komplex Angkor Wat, který je největším chrámovým komplexem na světě. Nechyběla ani návštěva hlavního města Phnompenhu, ale také pobřeží a ostrov Koh Rong Sanloem - menší a méně turistický ostrov ve stínu sousedního ostrova Koh Rong - krásného a turisticky nejoblíbenějšího ostrova v Kambodži. Ostrov je součástí provincie Sihanoukville a nachází se na jihozápadě Kambodže. Pláže na Koh Rong jsou světově proslulé svou průzračnou bílou pískovou pláží a křišťálově čistými vodami nebo také fosforeskujícím planktonem.

Poutavé vyprávění o osobních zážitcích, ale i o reálných vzdálených asijských zemí uzavřelo druhou besedu uspořádanou v Kryrech. Jak již bylo dříve avizováno velmi brzy se mohou zájemci těšit na další pokračující a čerpat tak třeba inspiraci, dotknout se světa, který je mnohem rozmanitější, než si často připouštíme.

Foto: Laurencia Helásková,
text: Emilie Mazourová, Jakub Kachelmaier

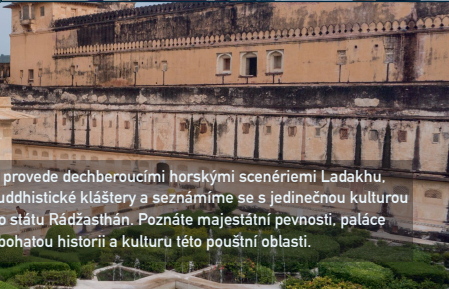
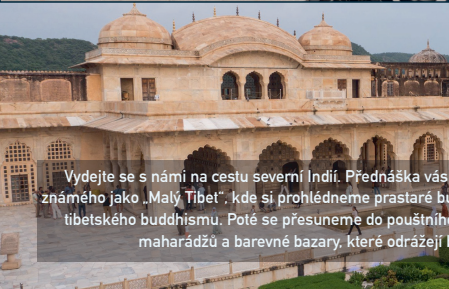
TOULKY SEVERNÍ INDIÍ

BESEDA JAKUBA KACHELMAIERA

KDY: 10. ÚNORA 2026 OD 17.00 HOD.

KDE: ZASEDACÍ MÍSTNOST MĚÚ KRYNÝ

VSTUP ZDARMA

Vydejte se s námi na cestu severní Indií. Přednáška vás provede dechberoucími horskými scenériemi Ladaku, známého jako „Malý Tibet“, kde si prohlédneme prastaré buddhistické kláštery a seznámíme se s jedinečnou kulturou tibetského buddhismu. Poté se přesuneme do pouštního státu Rádžasthán. Poznáte majestátní pevnosti, paláce maharádžů a barevné bazary, které odrážejí bohatou historii a kulturu této pouštní oblasti.

BERTÍKOVA DRAKIÁDA

Neúplný by to byl podzimní čas bez pouštění draků. Tradice spojená s obdobím, které není příliš atraktivní pro venkovní aktivity, láká svou výzvou každou dětskou duši a možná nejen tu. Podzimní scénérie ilustrací dětských knížek se vybaví každému z nás. Touha chytit správný vítr, který se opře do těla papírového draka, ten vzletné a letí, spojuje děti všech generací. Hozená rukavice, zda to vyjde, byla proto sebraná i letos. Volnočasové centrum Bertík dětem a jejich doprovodu otevřelo v sobotním odpoledni kryrskou umělkou této výzvě již poněkolkáté. A počasí přálo nejen dračímu sletu, ale i doprovodnému dýňování, které se časem stalo též velmi vyhledávané. Však vyrobit si svého „dýňáka“, originální podzimní kouzelnou dekoraci, je hezký zvyk, který jde ruku v ruce s aktivitou pouštění draků.

Tentokrát se nesoutěžilo, pěkné slunečné odpoledne lákalo z domovů ven a nad zelenou umělkou draci létali až k nebesům. Na hřišti se rozběhli děti i dospělí, všichni se zakloněnou hlavou a očekáváním v očích. Draci ukázali svá barevná křídla a vznesli se do výšek, jako by chtěli pošeptat mrakům svoje malá tajemství. Vítr se jim stal přítelem i protivníkem - jednou je vynesl vysoko, jindy je zkoušel několika nevydařenými starty. Ale všichni mohli nakonec sledovat tichý tanec ve vzduchu, ve kterém se odráží radost, soutěživost i kouzelná podzimní atmosféra pradávného zvyku. Drakům to na obloze slušelo a nezahálely ani připravené dýně, které byly během krátké chvíle vyzdobeny různými obličejí. Dýňování otevřelo svou bránu: oranžové plody se měnily v tváře rozesmáté, vyděšené, kouzelné i něžné. Ostré nože kreslily do slupky příběhy, které s večerem začnou zářit a jejich malé ohýnky vyprávět. Každá dýně byla jiná - některá roztomile nevyrovnaná, jiná promyšlená do poslední křivky, ale všechny nesly dotek rukou, které je tvořily. A to bylo nejdůležitější - radost, když se podařilo vznést draka k oblakům a hrdoť na pěkného vlastnoručně vyrobeného „dýňáka“, který bude zdobit podzimní večery až do adventu. Kdo chtěl, mohl hezký den zakončit v připraveném fotokoutku. Pro všechny děti byly připraveny také balíčky plné mlsoť či drobných dárečků a po celé odpoledne bylo připraveno také bohaté občerstvení z podzimních produktů. Stánek zavoněl bramboráky nebo sladkými dezerty.

Pekný slunečný den se pomalu chystal k večeru, podzimní chlad opět opanoval krajinu. Nad umělkou se pomalu snášel soumrak, draci usedli zpět na zem,

stáhli svá křídla a těšili se na příští rok. Dýně, která ještě ráno byla jenom oranžovým harbuzem, ožila svým večerním životem.

Na závěr nezbyvá než poděkovat všem spoluorganizátorům a sponzorům akce a všem, kteří si přišli užít nejtradičtější aktivitu podzimu našich krajů.

HÁDALY SE DÁVNÉ SVÁTKY

Hádaly se dávné svátky,
který z nich je víc —
kdo podmaní další podzim,
komu vyjdou vstříc?
Komu sluší barva listů,
koho vítr radši má?
Koho vítá ranní mlha,
komu šero slušívá?

Halloween si nese masky,
úsměv dutý, trochu zlý.
Mnohým ale dělá vrásky,
cizí svátek tajemný.
Dušičky si tiše kráčí,
světlo svíček mihotá,
pokora a vzpomínání
v srdcích tiše vykvétá.

Večer noci posvátné,
ke všem duším promlouvá,
hranice tak obou světů,
na chvíli se posouvá.

Každá hádka jednou končí,
tato prvním bílým dnem,
netuší však ani jeden,
jak moc jsou si blízko jen.

Kde se vzaly, kdo je slavil?
Dávnou pravdu málo ví.
Jen ozvěna z časů starých,
na otázky odpoví.

Keltů zvyky staré nesou,
ani o nich netuší,
stejně jako irský příběh,
přes moře čas unáší.

Tradice se mění s dobou,
každá přidá větu svou,
a tak staré s novým splývá,
melodií světů dvou.

V nich se míchá dávné kouzlo
s tím, co lidé slaví dnes,
v plameni či lampionu,
vždy je to kus lidských cest.

Text Emilie Mazourová

Foto Laurencia Helásková

MLADÍ STOLNÍ TENISTÉ SK HAVRAN KRYRY REPREZENTUJÍ MĚSTO NA TURNAJÍCH PRO MLÁDEŽ

Stolní tenis má v Kryrech dlouholetou tradici, družstvo dospělých pod hlavičkou SK Havran Kryry je tradičním a stálým účastníkem okresního přeboru, týmové soutěže pořádané Regionálním svazem stolního tenisu Louny. V nedávné době si dokonce po historickém postupu vyzkoušeli hráči též krajskou soutěž. K dalšímu rozvoji tohoto oblíbeného (připomenu, že i olympijského) sportu v Kryrech přispívá i fungující kroužek stolního tenisu pro mládež a nás dospělé hráče velmi těší, že v dětech, které tento sport velmi baví, si vychováváme budoucí spoluhráče a nástupce.

Tento podzim se někteří děle trénující mladí hráči účastnili bodovacích turnajů pro mládež, kde poměřili síly s ostatními mladými soupeři z okresu Louny.

S ohledem na to, že mnozí ze soupeřů již dokonce hrají soutěže za dospělé, z toho ještě nebyly pro naše hráče na dosud uskutečněných třech turnajích stupně vítězů.

Hlavní ale byla skvělá atmosféra na turnajích, vzájemné povzbuzování spoluhráčů a získání cenných zkušeností. Veliká pak byla radost v okamžiku, kdy se (a to každému z kryrských zúčastněných) podařilo nad některými soupeři, třeba ze Žatce, zasloužené zvítězit.

A kdo Kryry na turnajích reprezentoval? Seřazeno dle věku: Samuel Kovanda, Šimon Kneifl, Michael Mazour a nejmladší, ale velmi nadějný a se staršími spoluhráči držící krok Matěj Kokoška.

Skvěle kluci, jen tak dál!

PODZIMNÍ SEZÓNA U KRYRSKÝCH HASIČŮ

Hasiči SDH Kryry měli v posledních měsících pestrý program, který zahrnoval soutěže, tréninky, charitativní akce i sportovní výzvy pro děti i dospělé.

Nejmladší členové sboru se nedávno zúčastnili soutěže O pohár starosty OSH Louny. Soutěžící byli oblečeni v nových dresech, které sponzoroval Ústecký kraj, a předvedli své dovednosti v několika kategoriích. V další soutěži TFA Junior v Suché u Modlan startovali chlapci ve věku 3–5 let – Matyáš Dejl, Matěj Lucjuk a Jan Troch, dívky v téže kategorii – Karolína Herrmanová a Julie Pašíkovská. Další kategorie zahrnovaly chlapce 6–8 let – Františka Aschenbrennera, Dominika Kutnara a Ladislava Dostála, dívky – Evelinu Pašíkovskou, Amálii Němčakovou, Barboru Jandovou a Viktorii Slámovou. Starší děti, chlapce 9–11 let – Tomáše Kuneše a Jiřího Pubala, a dívky – Emu Uhliarovou a Annu Pubalovou v kategorii 12–25 let.

Děti se kromě soutěží věnovaly i brannému běhu v Citilibech, který rozvíjí jejich fyzickou zdatnost a schopnost týmové spolupráce. K tomu se pravidelně připravují na hru Plamen, vzdělávací a sportovní program, jenž rozvíjí znalosti, vědomosti a dovednosti v oblasti požární ochrany.

Velký dík patří CSG Nadačnímu fondu, který přispěl částkou 15 000 Kč na realizaci dětského příměstského tábora SDH, kde si děti mohly vyzkoušet různé hasičské dovednosti a aktivity v bezpečném prostředí. Další poděkování je pro Ústecký kraj a město Kryry, kteří

nemalou částkou podpořili nové vybavení na požární útok a překážkovou dráhu.

SDH Kryry také spolupracuje se spolkem Lekaf z. s. při akcích pro veřejnost, například při přípravě Halloweenké rozhledny, kde děti pomáhaly v tradičním dlabání dýní, a dospělí při pořádání Pekelného vozu, kde zajišťovali občerstvení.

Dospělí hasiči se aktivně účastnili sportovních soutěží, například superfinále Tohatsu a Stimax Cup 2025 v Chomutově, a podporovali kolegy z SDH Dobroměřice při cyklistickém závodě regulací dopravy a zajištěním zdravotnického dozoru. Každoročně se také zapojují do charitativní akce „Běh upřímných srdcí“ na jezeře Milada, kde letos desítky hasičů v plné výstroji a stovky běžců podporovali tři děti – Danielku, Viktoru a Vašíka, a to i přes nepříznivé počasí.

Díky AGC Kryry bylo pořízeno nové vybavení – vyváděcí masky, které se poprvé využily při požárním cvičení v prostorách tohoto závodu. Další sportovní vybavení pro soutěže, včetně nástřikových proudnic, savic a sportovního rozdělovače, zakoupil sbor díky příspěvku 46 000 Kč od CSG Nadačního fondu a spolupráci s firmou Benda – požární služby.

Gratulace patří i kolegům z SDH Podbořany, kteří získali 1. místo v anketě „Dobrovolný hasič roku 2025“ za projekt Hasíme šupinou – rybářské závody pro sbory SDH, z jejichž výtěžku jsou podporovány děti z okolí a SDH Kryry se těchto závodů pravidelně účastní.

Po delší době se Kroužek mladých hasičů a SDH Kryry chystá uspořádat Hasičský ples, který proběhne 16. ledna 2026 od 19.00 hodin v Kulturním domě Sokolovna v Kryrech. K tanci a poslechu zahraje kapela Chilli Band, a nebude chybět ani bohatá tombola.

Text: Alice Hromádková

Foto: Facebook SDH Kryry a Kroužek mladých hasičů - SDH Kryry

SDH KRYRY VÁS SRDEČNĚ ZVE NA

Hasičský ples

Vstupné
300 Kč

16. 1. 2026
od 19 h

Kulturní dům
KRYRY

**K tanci a poslechu zahraje kapela Chilli Band.
Připravena je pro vás bohatá tombola.**

(Předprodej vstupenek zajišťuje Jan Lucjuck – 728 735 989)

Výtěžek plesu bude věnován na podporu dětského hasičského kroužku v Kryrech.

Spolek Lekaf zakončil letošní sezónu sérií úspěšných akcí, které do kryrského letního kina i okolí přilákaly stovky návštěvníků všech věkových kategorií. Program nabídl filmové projekce, sportovní vyžití i oblíbené akce pro děti.

LEKAF PODZIMNÍ

Letní kino, které se díky spolku podařilo oživit, přivítalo během sezóny spoustu diváků, kteří ocenili symbolický vstup 70 Kč. Program tvořily české i zahraniční snímky a mezi nimi i očekávané novinky, které si diváci sami vybrali formou veřejné ankety na sociálních sítích. Symbolickou tečkou za projekcemi udělalo promítání filmu *Džob* režiséra Tomáše Vorla. Večer doplnila tradiční afterparty, při níž se návštěvníci i organizátoři setkali v neformální atmosféře a hodnotili celou sezónu. Zájem diváků během celého léta potvrdil, že obnovené projekce mají v Kryrech své pevné místo.

Krátce po posledním promítání se návštěvníci mohli těšit na talkshow s oblíbenou herečkou Naďou Konvalinkovou. Ta otevřeně vyprávěla o své herecké kariéře, filmových zážitcích i osobním životě. Její vyprávění doplnil humor a vzpomínky na léta před kamerou i na divadelních prknech. Večer profesionálně moderoval Petr Pastrněk, který dokázal udržet tempo diskuse i vtáhnout publikum do děje.

Na svátek svatého Václava se uskutečnil sportovně-rekreační Pochod a běh pro Kryrský park, který se stal další oblíbenou akcí sezóny. Účastníci měli možnost projít nebo proběhnout okružní šestikilometrovou trasu vedoucí krásnými stezkami Schillerova parku. Počasí prvnímu podzimnímu víkendů přálo, a tak se na trasu vydaly rodiny s dětmi, aktivní běžci i senioři, kteří ocenili nenáročný profil cesty. Zázemí a občerstvení

zajištěné v areálu letního kina poskytlo příjemné zakončení výletu.

Mezi dětmi i rodiči patřila k vrcholům roku Halloweenská rozhledna – akce, při níž děti vstoupily do „říše strašidel, duchů a svítících dýní“. U kostela se sešlo množství odvážných účastníků, kteří se vydali na strašidelnou stezku vedoucí až do letního kina.

Den před akcí si navíc děti mohly vydlabat vlastní dýně, jež následně ozdobily celou trasu. Odvaha byla po zásluze odměněna: pořadatelé rozdali 160 balíčků plných sladkostí i drobných dáreků. V cíli nemohlo chybět ani občerstvení pro malé i velké. Na organizaci se podílely místní spolky SK Havran, SDH Kryry a Dětský kroužek SDH Kryry.

Závěr roku přinesl adventní akci. Dne 5. prosince dorazil na kryrské náměstí Pekelný vůz, který přivezl Mikuláše, anděly i početnou skupinu čertů, kteří přivezli dětem i rodičům předvánoční atmosféru.

Zvláštní poděkování patří firmě Šilhánek a syn a. s. a závodu AGC za finanční příspěvky, díky kterým se vše v uplynulém roce podařilo a umožnilo vytvořit pestrý program a radost nejen dětem.

Spolek Lekaf tak uzavřel rok plný aktivit, které výrazně oživily kulturní a společenský život v Kryrech. Podle pořadatelů už nyní probíhají přípravy na příští sezónu, která by měla být minimálně stejně pestrá jako ta letošní.

POHÁDKOVÉ PUTOVÁNÍ ZA MIKULÁŠEM

6. PROSINCE 2025, KRYRY

Třetí ročník cesty za Mikulášem nezůstal v ničem pozadu oproti předchozím, ba naopak! Tentokrát byla součástí připomenutí adventních tradic POHÁDKA. Jestli se totiž nějaký zvyk zapsal mezi ty tradiční české v novodobé historii Vánoc, pak je to právě pohádkový příběh s dobrým koncem. Vánoce bez pohádek si vůbec neumíme představit. Na novou o Štědrém večeru se těšíme každý rok a každý rok se na ni snesou kladné či záporné ohlasy. Podle nich se zařadí či ne mezi stálce nejkrásnějších a nejsledovanějších českých pohádek. Potkáváme se s nimi po celý život, v dětství nám je pouštějí rodiče a v dospělosti je naopak my připomínáme našim dětem. České pohádky jsou milým pohlazením po duši, o Vánocích přinášejí do našich domovů nezapomenutelnou atmosféru, sejdou se u ní celé rodiny, společně se baví u příběhů, které už viděly nesčetněkrát, přesto je chtějí prožít znovu a znovu. Pohádky u nás zdolmáčenly, bez nich by byl vánoční čas ošizen.

Celé Kryry se tak v sobotním odpolední šestého prosincového dne proměnily v cestu, po které mali i velcí putovali za Mikulášem. A jaké pohádkové příběhy nemohly na trase chybět? Hned na startu čekala na všechny nová česká pohádka O vánoční hvězdě, která se svým půvabem ihned zařadila mezi nejvyhledávanější. Hvězdy Denička i Proxima tak vítaly všechny příchozí, každý mohl zanechat svůj obrázek na připraveném hvězdném nebi a poté putovat k dalšímu zastavení. Tam nemohla chybět ani druhá pohádka režiséra Karla Janáka Dvanáct měsíců, která se díky jeho filmovému zpracování konečně stala velmi vyhledávanou a často vysílanou. Úkoly spojené s macešinými vtrchy byly uloženy i v Kryrech. Tentokrát ale hodné Maruše nepomáhaly jen zosobněné měsíce, ale také děti. Jaké by to byly Vánoce bez pohádky o Popelce, proto příběh Tři oříšky pro Popelku s nejikoničtější českou postavitelkou princezen Libuší Safránkovou, nemohli ani v Kryrech chybět. Dora, macecha, sama Popelka, podkoní Vínec i kůň Jurášek a sova Rozárka - ti všichni vytvořili nezapomenutelnou pohádkovou atmosféru na dalším zastavení cesty. Svého času nejhranější a určitě i nezařaditelnější tentokrát ne česká, ale ruská pohádka Mrázik přinesla spoustu vánočních nálad vždy, když se v televizi vysílala. Názory na ni se mohly různit, ale tento příběh byl zpracován bezkonkurenčně. Však, kdo z nás by neznal Marfušku, Babu Jagu, Nastěnku, Ivánka, dědečka Hříbečka či samotného Mrázika s nezapomenutelným českým dabeingem Otomara Korbelaře. Příběh Nastěnky a Ivánka byl připomenut i na kryské cestě za Mikulášem na dalším zastavení. Prověření hříchů nemohlo proběhnout nikde jinde než v pekle,

kterému velela pohádka S čerty nejsou žerty. Proto nechyběl samotný Lucifer, Drápal, čerti s hodností vraníka i vlka, pekelná váha na hříšníky nebo sám kaprál, který v pohádce nedal klid Petru Máchalovi. Od pekla, kterému nakonec nepropadla žádná hříšná duše, už to nebylo daleko do cíle cesty - ke kryskému náměstí, které se proměnilo v pohádku Anděl Páně. Nechyběl celý početný nebeský tým - samozřejmě svatý Mikuláš, pak Panna Marie, Josef, malý Ježíšek, Tři králové, svatá Barbora, spousta andělů včetně toho nejznámějšího Petronela, kterému skvěle sekundoval jak v pohádce, tak v Kryrech pokušitel čert Uriáš. Nádhernou atmosféru doplňovaly i všechny kulisy, díky, kterým se všichni opravdu ocitli v pohádce. Před konečnou návštěvou Mikuláše tak bylo třeba v nebeské kuchyni vylustit tajenku, jež propojovala všechna zastavení. Správné rozuzlení skrývalo slovo POHÁDKA. Poté už nezbyvalo než zaklepat na nebeskou bránu, kterou otevíral čert Uriáš, vypořádat své hříchy u anděla Petronela a potom už se vydat rovnou k Mikuláši pro sladký balíček. V závěru cesty nechybělo i bohaté občerstvení, jenž mělo velmi vydařenou obsluhu sympatických párkářů - Romana a Petra, kterou si můžeme pamatovat z druhého dílu půvabné pohádky režiséra Jiřího Stracha. Putování za Mikulášem roku 2025 uzavřelo svou bránu zase do příštího roku. Hojná účast stovek návštěvníků a jejich milých slov chvály a nadšení v závěru cesty potvrdila už potřetí, že se tato akce zařadila mezi vyhledávané kryské stálce. Vnočasové centrum Bertík děkuje všem, kteří se zapojili a pomohli tak vytvořit nezapomenutelnou pohádkovou atmosféru v našem městě, která k Vánocům jednoznačně patří.

Foto: Laurencia Helášková, text: Emilie Mazourová

NÁVŠTĚVA KARATE A JIU-JITSU KLUBU KRYRY V ANGLII

OSLAVA 60. VÝROČÍ MISTRA NICHOLASE ADAMOU

V září letošního roku jsme měli tu čest navštívit naše přátele ve Velké Británii, se kterými nás dlouhodobě spojuje nejen společná vášně pro bojová umění, ale také přátelské vztahy napříč generacemi cvičenců. Delegace karatistů z několika spřátelených klubů z České republiky strávila několik intenzivních dní tréninkem, výměnou zkušeností a účasti na významné události – oslavě 60 let působení mistra Nicholase Adamou v karate.

Mistr Nicholas Adamou — legenda karate

Mistr Nicholas Adamou, respektovaný učitel a dlouholetý představitel tradičního karate, vloni oslavil neuvěřitelných 60 let aktivní cesty v bojových uměních. Svou karate cestu začal v únoru 1964.

Rok poté, v roce 1965, byl mezi prvními studenty, kteří se zúčastnili speciálních tréninků vedených nejlepšími japonskými mistry z JKA. Pokračoval ve studiu pod vedením legendárního mistra Hirokazu Kanazawy, u něhož dosáhl vysoké technické úrovně a později se stal prvním karatistou, který ve Velké Británii získal Godan (5. dan).

V 70. a 80. letech významně přispěl k rozvoji karate ve Velké Británii. Stál u zrodu KUGB, působil v televizi, věnoval se výuce, přípravě zkoušek i organizaci seminářů. V roce 1989 založil Národní asociaci Shotokan karate (NSKA), která byla později reformována na Mezinárodní asociaci Shotokan karate (IASK).

Mistr Adamou i v pokročilém věku neúnavně trénuje, předává své zkušenosti a inspiruje karatisty po celém světě — od Evropy až po Šrí Lanku, Brunej či Malajsii. Dodnes je aktivním učitelem, školitelem a vzorem pro generace současných i budoucích karatistů.

V únoru 2022 oslavil dosažení nejvyššího stupně — Judan (10. dan).

Zajímavostí je, že mimo bojová umění je také výborným klavíristou a ovládá díla velikánů, jako jsou Beethoven či Mozart.

Úspěch našeho trenéra

Součástí programu byly i zkoušky na vyšší technické stupně, kterých se zúčastnili také karatisté z České republiky.

Pod dohledem mistra Nicholase Adamou a dalších vysoce kvalifikovaných rozhodčích úspěšně složil zkoušku a získal SANDAN (3. dan) v karate i náš trenér sensei Martin Ausbuhner.

Gratulujeme!

Je to významný krok na jeho budoucí cestě a jsme hrdí, že své znalosti a zkušenosti s pokorou předává dál našim karatistům.

Když už Anglie — tak i Londýn

Samozřejmě jsme si našli chvíli také na menší obhlídku Londýna. Naši angličtí přátelé nás provázeli po několika ikonických místech, užili jsme si společný čas a odvezli si spoustu krásných zážitků.

A co dodat na závěr?

Naše návštěva opět potvrdila, že karate není jen o technikách a výkonech, ale také o hodnotách, přátelství a vzájemném respektu. Pro členy našeho karate klubu Kryry byla návštěva Anglie výjimečným zážitkem — a právě proto už nyní plánujeme přivítat naše anglické přátele příští rok u nás v Kryrech.

Už teď se těšíme a připravujeme program, abychom jim mohli ukázat naše krásné město, okolí i českou pohostinnost.

Text, foto: Kateřina Ausbuharová

(NE)ZNÁMÁ HRDLIČKA ZAHRADNÍ

Úvodní foto Aleš Folkman, Senomaty

Hrdlička zahradní (*Streptopelia decaocto*) je jedním z nejhojnějších ptačích druhů v celé naší republice a Kryry nejsou výjimkou. Je snadno poznatelná i pro neoborníky, ale méně známá už je skutečnost, že člověka ve střední Evropě nedoprovází „odjakživa“, nýbrž až od doby relativně nedávné.

Hrdlička zahradní je pták zhruba velikosti holuba, od nějž se liší mimo jiné stabilním světle šedohnědým zbarvením a hlavně výrazným černým límečkem na krku. Je synantropní, tedy žije pouze v okolí lidských sídel a vidíme ji celoročně, na zimu neodlétá. Hnízdí i vícekrát do roka, ale obvykle snese pouze dvě vejce a tedy vychová z jedné snůšky dvě mláďata. Živí se téměř výhradně rostlinnou stravou, semeny a bobulemi, ve městech nepohrdne ani zbytky jídel mezi odpady.

Pokud přikrmujete v zimě drobné pěvce, tak určitě přilákáte také hrdličky. Ty, ačkoli obvykle sbírají potravu ze země, se naučily navštěvovat přímo krmítka (tedy taková, do kterých se vejde), kde nepohrdnou oblíbenou slunečnicí. Rády také hasí žízeň na ptačích pítkách. Na hrdličky ale číhá i nebezpečí v podobě (nejen) ptačích dravců, loví je zejména krahujec.

Hrdlička zahradní pochází původně z jihozápadní Asie, odkud se až ve dvacátém století začala přes Turecko a Balkán šířit do celé Evropy, na našem území byla poprvé spatřena ve čtyřicátých letech na jižní Moravě a během padesátých let se dokázala usídlit již po celém tehdejší Československu. Tuto její expanzi a úspěšnou migraci způsobila pravděpodobně ztráta plachosti před lidmi, obdobně jako můžeme v posledních letech pozorovat šíření původně velmi plachého holuba hřivnáče.

A jedna zajímavost nakonec – hrdlička zmíněná ve třetím verši asi nejslavnější básně české historie – Máji... „hrdliččin zval ku lásce hlas“... – nemůže být hrdlička zahradní, nýbrž Mácha měl na mysli zcela jistě dnes vzácnou hrdličku divokou. Hrdlička zahradní se navíc nevyznačuje žádným romantickým zpěvem, vydává pouze jednoduchý hluboký zvuk, který ornitologové vtipně překládají do lidštiny jako „gu-bú-

Hrdlička zahradní, Kryry, 18.1.2013

Hrdlička zahradní, Kryry, 31.12.2024

šuk“. A pokud jste někdy slyšeli výraznější a libozvučnější zvuk „cuk-ruú“, tak ten patří jiné příbuzné – hrdličce chechtavé, která pochází z Afriky, ale v Evropě je často v zajetí chována.

Text, foto: Jan Kneifl

Kulturní dům Kryry, 10. a 11. října 2025

Ohlédnutí za další úspěšnou výstavou hub

Výstava hub je pro nás kryrské houbaře a mykology vždy vrcholem sezóny, na což se celý rok těšíme, abychom si nakonec po jejím ukončení oddychli, jak nám zase dala její příprava a organizace zabrat a že už ji máme za sebou. Nicméně můžeme být právem hrdi, že stále pokračujeme v již padesátileté tradici pořádání výstav, což je u jiných houbařských spolků, mnohdy už bohužel zaniklých, vzácné. Například v tomto roce se pořádaly v celém Ústeckém kraji pouze dvě výstavy hub, jedna u nás v Kryrech a druhá, ale ta pouze jednodenní, v Ústí nad Labem. Tu navíc pořádál profesionální mykolog Martin Kříž, který již dvakrát se zájmem navštívil právě naši výstavu, předal nám cenné poznatky k zajímavým druhům hub a též ocenil některé nevšední druhy, jež jsme vystavovali a které rostou u nás na Podbořansku.

Ukázka exponátů z letošní výstavy hub

druhy, což tentokrát byly muchomůrka ježatohlavá (rostoucí celkem pravidelně na jediném místě v intravilánu Podbořan), ryzec jablečný či lištička rezavá.

Letošní výstava se velmi vydařila, my členové Mykologického kroužku jsme se vydali do více či méně vzdálených lesů nasbírat plodnice všech možných druhů hub, abychom mohli předvést jejich rozmanitost a z nasbíraných vzorků (a následně i s přispěním několika donesených druhů návštěvníky výstavy) se nám povedlo nakonec určit nevidaných 239 druhů hub!

Všechny houby, u kterých mimochodem potvrdil správnost určení výše uvedený mykolog-profesionál, pak se zájmem zhlédli četní návštěvníci výstavy včetně školáků, které zaujaly kromě samotných vystavovaných druhů též sdělené zajímavosti z říše hub, včetně jejich potravinářského, léčebného i dalšího využití.

A jako každý rok se nám podařilo objevit a vystavit některé rarity a velmi vzácné

*Za Mykologický kroužek Kryry: Jan Kneifl
Foto: Jan Kneifl a Jaromír Konderla*

Muchomůrka ježatohlavá z Podbořan

ŽIVOT NA JEDNOM MÍSTĚ V PĚTI ZEMÍCH...

JOSEF BRDA

1909 - 1994

Josef Brda v 1. čs. armádním sboru v roce 1945

Pan Josef Brda se narodil 18. října 1909 na Volyni v obci Huleč Česká jako třetí dítě rodičům Augustyně Brdové rozené Kvasničkové (1884–1916) a Josefu Brdovi (1878–1961). Obec založili čeští osídlenci v druhé polovině 19. století po příchodu z Čech, tehdejší Rakousko – Uhersko, kdy tato oblast spadala pod carské Rusko. Josef měl tři další sourozence, nejstarší byla sestra Olga (1904) provdaná Urbanová, dále bratr Alexandr (1907) a poslední byla setra Libuše z druhého manželství provdaná Příbylová (1920–1988).

V šesti letech mu zemřela maminka na tyfus, bylo ji pouhých dvaatřicet let. Epidemii tyfu podlehl tehdy na Volyni stovky lidí. Otec Josef se podruhé oženil s Marií Čizikovou (1889–1981). Dědeček Josefa z otcovy strany byl František Brda (1848–1917), po přestupu na pravoslaví dostal jméno Michal. Přišel na Volyn ze Starého Rožmitálu, malé vesnice

Cestou ke svobodě – 80 let od konce války

V letošním roce si připomínáme 80. výročí osvobození Československa a znovuzískání svobody pro naši zemi, nejvýznamnější událost novodobých českých dějin. U příležitosti výročí květnového Dne vítězství vydal Městský úřad v Kryrech druhé, doplněné a rozšířené vydání publikace Sborník podle vzpomínek pamětníků, které autorka Marie Čonková sepsala v samostatných medailoncích podle dostupných faktů, vyprávění potomků a nejbližších příbuzných.

Všechny příběhy se z nejrozličnějších důvodů do publikace nedostaly a potomci našich hrdinů projevíli zájem o zveřejnění. Mezi účastníky bojů 2. světové války v 1. čs. armádním sboru pod vedením Ludvíka Svobody patří i Josef Brda. Jeho syn Miroslav, dlouholetý starosta Kryr, nám přiblížil otcův životní příběh jako poděkování za odvalu a statečnost nejen jemu, ale všem, kteří se zasloužili o náš život v míru.

Marie Čonková

pod Brdy, nyní část města Rožmitál pod Třemšínem v okrese Příbram ve Středočeském kraji, společně s manželkou Marií (1852–1921), která byla dcerou Vojtěcha Jenička, a dvěma dětmi. Byl slévačem a v Hulči České pracoval jako vedoucí nové slévárny u Josefa Eliáše, později rodiny Stárkových, zároveň se svými dvěma syny Tomášem a Alexandrem. Po smrti otce mladší syn Alexandr Brda spolu s Vladimírem Rychnou zřídil v Hulči v roce 1921 zámečnickou dílnu na opravu zemědělských strojů se slévárnou, která přetrvala do začátku druhé světové války.

V manželství se Michalovi a Marii narodilo deset dětí, kromě Josefa to byli Antonína (1874), Tomáš (1876–1921), Marie (1881), Alexandr (1884–1964), Antonín I. narozený 1886 zemřel jako pětíměsíční při epidemii černých neštovic, Antonín II. (1887), Anna (1889), Vladimír (1891) a nejmladší byl Vikentij narozený roku 1893.

Dva synové Michala Brdy sloužili během 1. světové války v legiích, Vladimír ve 23. pěším pluku Čs. legie ve Francii a Tomáš u 2. a 12. střeleckého pluku Čs. legie v Rusku. Útrapy první světové války prožila rodina v Hulči České.

Josef navštěvoval v rodné obci českou školu. Po ukončení obecné školy pracoval jako obchodní příručí a dokončil si všeobecné základní vzdělání, poté nastoupil do učení a vyučil se pekařem – cukrářem. Po vyučení odchází do Rovna, kde pracuje dále jako cukrář a zároveň navštěvuje vyšší odbornou školu. Po absolutoriu v roce 1938 získává mistrovský titul. Je přijat do cechu pekařů a cukrářů s právem vytvořit si vlastní firmu.

V roce 1930 byl v Hulči České založen Sokol, který byl součástí Sokola v Praze a Josef se stal zároveň s dalšími vrstevníky sokolem. Cvičil prostná, ale vynikal ve cvičení na hrazdě a kruzích. Zúčastnil se řady veřejných všesokolských vystoupení, na které rád vzpomínal. V roce 1931 byl odveden do armády, ale z vojenské služby se vykoupil a tudíž nemusel narukovat do polské armády.

Roku 1935 se oženil s rodačkou z Hulče Annou Touškovou narozenou 10. ledna 1913. Anna byla předposledním potomkem Jana Touška (1867–1940) z Dobřívky ve východních Čechách, který měl s manželkou Marií Maškovou tři syny: Josefa (1896), Miroslava (1904–1982), Jana (1908–1944) a pět dcer: kromě Anny Miloslavu provdanou Stárkovou (1898–1987), Marii provdanou Horovou (1901), Boženu provdanou Fickovou (1907) a Emilii provdanou Vohralíkovou (1913–2015). Jejich dědeček Václav Toušek přišel na Volýň již s rodinou, manželkou Kateřinou Dvořákovou a čtyřmi dětmi. Další potomci se narodili až v Hulči. Touškoví tvořili v Hulči početnou a váženou komunitu, byli zemědělci nebo řemeslníci a někteří i starosty nově založené obce.

Mladí manželé žili na usedlosti v Hulči a v roce 1939 se jim narodila dcera Emilie. V září 1939 Volýň zabrali Sověti. V té době mu bylo nabídnuto místo ve vedení zestátněné pekárny a cukrárny, která zásobovala pečivem většinu oblasti kolem krajského města Rovna. Bylo mu naznačeno, že pokud odmítne, může skončit v gulagu. Přesto Josef nabízené místo odmítl. Jak později vyprávěl, byla to snad sama prozřetelnost, protože v červenci 1941 po příchodu Němců bylo celé vedení pekárny zlikvidováno.

Na období let 1941 až 1944 vzpomínal nerad. Vždy říkal, ve městech byl hlad a nedostatek potravin, ale

Josef Brda - Certifikát o zkoušce a mistrovský diplom mistra cukráře z roku 1938

bezpečno. Na vesnici bylo všechno, ale nebezpečno. Řádily zde bandy nacionalistů, které nikoho nešetřily, hlavně Židy a Poláky. Během 2. světové války se na území západní Ukrajiny střídaly vlády a až do konce ledna 1944 byla obec okupována německými vojsky.

Po osvobození Volyně sovětskou armádou na jaře roku 1944 byl prováděn nábor do 1. čs. armádního sboru v SSSR a tisíce volyňských Čechů hromadně a dobrovolně vstupovaly do jeho řad, aby doplnily stav armády. Odvody se prováděly v Rovně, Lucku a všech větších městech. Josef byl ve svých třiceti pěti letech odveden do jeho řad 18. března 1944 v Rovně pod kmenovým číslem 12 577/M. Ve stejný den narukovali z rodiny jeho dva bratraci, synové otce bratra Alexandra: Ondřej Brda (1909–1991) a Vladimír Brda (1920–2009), dále bratr jeho manželky Jan Toušek (1908–1944) a bratranec Michal Toušek (1907–1944). Oba Touškové zemřeli v průběhu základního vojenského výcviku, Jan v březnu při bombardování Rovna a Michal v květnu v polském městě Torczyn v sovětské polní nemocnici po zranění od letecké pumy při náletu.

Po absolvování základního výcviku byl Josef zařazen do 2. tankového praporu ve funkci průzkumník a velitel zásobovač. Účastnil se bojů u Krosna, Dukly, Liptovského Mikuláše, Popradu, Ostravy a Opavy, kde válku ukončil. V květnu 1945 byl přesunut do Prahy a poté na posádku do Žatce.

Brda Josef - medaile za hrdinství v boji za 2. světové války

Válku završil v hodnosti rotného a za hrdinství v boji obdržel osm vyznamenání: sovětských, polských i československých. Po válce se angažoval jako člen Čs. svazu protifašistických bojovníků. Jinak v žádné jiné straně nikdy nebyl.

Samozřejmě, že se chtěl vrátit domů k rodině na Volyň. V červnu 1945 přišel za svým velitelem štábním kapitánem Josefem Buršíkem s žádostí o uvolnění z armády, aby se mohl vrátit k rodině. Tenkrát si ho jeho velitel Buršík vzal stranou a vysvětlil mu, proč se okamžitě nemá vracet domů, že rodinám vojáků na základě dohody vlád Československa a Sovětského svazu bude umožněno přesídlit do Československa. Později Josef vzpomínal, jak dobře udělal, že ho poslechl. Většina kluků, co se ihned vraceli domů, skončila v Rudé armádě na východní frontě a byla vtažena do války s Japonskem a postupně se vraceli domů na Volyň až v průběhu roku 1946 po strastiplné cestě podél transsibiřské magistrály. Z vyprávění otce cituje jeho syn Miroslav: „Vždy ho velice deprimovalo, když přišel rozkaz z brigády připravit a rozlévat špiritus. To se vědělo, že se jde do útoku a že již spoustu svých kamarádů neuvidí.“

Josef Buršík (1911–2002) byl nositelem titulu Hrdina Sovětského svazu za zásluhy při osvobození Kyjeva, o kterém se nesmělo dlouho mluvit. Po únoru 1948 se stal politickým vězněm, v roce 1950 se mu podařilo uprchnout do Bavorska, odkud se v roce 1955 odstěhoval do Anglie. Dožil se pádu komunismu a své rehabilitace. V roce 1990 byl povýšen na generálmajora ve výslužbě a posmrtně v roce 2005 obdržel řád Bílého lva.

Josef Brda byl demobilizován na jaře 1946 a mohl si vybrat oblasti usídlení: Olomoucko, Sokolovsko, Žatecko, Podbořansko, Litoměřicko. Vzhledem k tomu, že se na Podbořansku usadilo mnoho jeho kamarádů a příbuzných, rozhodl se pro tuto oblast, konkrétně pro Vrbici v tehdejším okrese Podbořany, malou tichou vesničku na rozhraní okresů a krajů. Právě Vrbice, kam za ním na jaře 1947 jedním z posledních transportů dorazila manželka Anna s dcerou Emilií, se stala na dalších čtyřicet pět let jeho novým domovem.

Na počátku padesátých let vstupuje do JZD, kde pracuje až do svého odchodu do důchodu v roce 1968. V roce 1952 do rodiny přibyl ještě syn Miroslav, který prožil šťastné dětství a mládí v této krásné oblasti mezi Rakovníkem a Podbořany, Žatcem a Jesenicí. Dcera Emilie se provdala do jižních Čech, do Orlíku nad Vltavou a dala rodičům dva vnuky, Miroslava a Václava.

Syn Miroslav s manželkou Annou založili svoji rodinu v Kryrech a společně vychovali dvě schopné děti, dceru Annu a syna Miroslava.

Pan Josef Brda byl v širokém okolí proslaven svým cukrářským uměním. Vedl si evidenci sňatků, na kterých pekl svatební cukroví a můžeme říci, že to bylo od roku 1947 do roku 1990 velké množství svateb, od Rakovníka, Žatce, Podbořan, Kryr, Strojetic, Běsna, Hořoviček, Kolečova, Hofesedel, Liběšic, Petrohradu, Jesenice a dalších míst, kam jezdil předvádět své cukrářské řemeslo. Bylo tomu tak až do odchodu na zasloužený odpočinek, kdy se v roce 1991 přestěhoval s manželkou Annou k dceři Emilií na Orlík nad Vltavou. Zde v březnu 1994,

v klidu a pohodě v kruhu svých nejbližších dožil svůj bohatý život a odešel ve věku osmdesáti pěti let. Jeho manželka Anna zemřela v roce 2008 a oba jsou pochováni na hřbitově v Orlíku nad Vltavou. Otec Josefa Brdy s manželkou Marií odpočívají na hřbitově v Žatci spolu se svou dcerou Libuší Příbylovou a jejím manželem Josefem.

Ze vzpomínek syna Miroslava:

Vždy, když se blížily nějaké svátky, Vánoce, Velikonoce, poutě a posvícení, se kamarádi ptali, zda se bude péci cukroví. To byl pokaždé pro ně svátek, že něco dobrého ochutnají.

Vždy, když bylo napečeno a začalo se uklízet, otec zavelel, přiveď kamarády. Nechal nás nastoupit do řady, museli jsme zavřít oči a otevřít pusy. Všechny zbytky krémů na cukroví nandal do zdobícího pytlíku a každému z nás nacpal plnou pusou.

Na svém otci jsem nejvíce oceňoval, jaký měl přehled o vnitrostátním i zahraničním dění. Ve svém životě pronesl několik pro mne významných prohlášení, kterým jsem jako mladý nevěřil, ale většina z nich se již vyplnila a některá k tomu spějí.

Josef Brda v 1. čs. armádním sboru v roce 1945

UZPOMÍNKA NA STANISLAVU VESELOU

Stáňa byla jako moje maminka. Vždy usměvavá, hodná a ochotná pomoci lidem. Kdykoliv jsme jely do divadla nebo na zájezd, vždycky měla u sebe bonbóny nebo tatranky, které mně i mé sestře dala. Společně jsme chodily na schůze Svazu žen, a když byla nějaká akce, chodily jsme do kuchyňky a vařily jsme kávu a čaj. Měly jsme hodně společného. Já jsem Stáňu poznala v době, kdy jsem pracovala v konzumu u paní Urbanové s paní Hřebcovou. Tehdy bydlela se svým mužem Evženem nad obchodem. Když ovdověla, přestěhovala se do kryrského domova pro seniory. A tehdy mě zavolala s nabídkou svého nábytku, který by v domově nevyužila. Vzala jsem si dva konferenční stoly a vůbec netušila, jaký poklad jsem tehdy od dobrosrdčného Stáni dostala. Uběhl nějaký čas, ještě mnohokrát jsme se viděly či scházely, ať již soukromě, či na akcích kryrského Svazu žen. Naposledy jsem Stáňu přivítala letos na oslavě našich narozenin u mě doma. Připravila jsem jí křeslo, aby

se jí dobře sedělo a už tenkrát bylo vidět, že Stáňa není ve své kůži. Když viděla u mne v obýváku po těch letech svůj stůl, na kterém bylo připraveno malé občerstvení, ihned si vzpomněla a začala vyprávět, jak si ho kdysi pořídili s Evženem, když si zařizovali svůj byt. Bylo to moc milé povídání a setkání. Asi po hodině a půl ale chtěla domů. Vzala jsem ji za ruku a vyvedla ven na zahradu, kde mi řekla: „Ukaž mi ty tvoje ibišky, jsou nádherný“. Poté se pohledem na ně, pak jsem ji odvedla k autu, sedla si, já ji zamávala a ten den jsem ji viděla naposledy.

Ted', když sedím doma a na stůl od Stáni položím noviny nebo hrnek s čajem, vždy si na ni vzpomenu. Tehdy jsem vůbec netušila, jak cennou věc mi darovala.

Má milá Stáňo, nikdy na tebe nezapomenu!

Ivana Janotová

(vzpomínka Heleny Kocandové za Skauty)

...v roce 1989 po sametové revoluci založila v Kryrech se svým manželem Evženem středisko skautů. To mělo oddíl Světlušek, Vlčat, Skautek a Skautů.

Jako činovnicka vedla oddíl Skautek, který si dal jméno Sojky. Pořádala pravidelné skautské schůzky, letní tábory, víkendové akce zaměřené na různé hry, poučné činnosti a poskytování první pomoci. Skautingu zůstala věrná celý život.

(vzpomínka Hany Baladové za Klub žen)

Dlouholetá aktivní členka klubu byla vždy milá, optimistická a přátelská. Výborná kolegyně a kamarádka, která nezakázala žádnou legraci a vždy měla pro ostatní dobré slovo. Žádné činnosti a povinnosti v klubu se nikdy nezříkala, naopak, vždy uměla přiložit ruku k dílu. Ráda se účastnila různorodých společenských a kulturních akcí, které klub pořádal. Měla dar slova a mnohé zápisy v kronice klubu byly psány její rukou, stejně tak zdařilé byly její příspěvky do časopisu Kryrská rozhledna.

Společně jsme s ní slavily její předložské životní jubileum - devadesátiny, ke kterým jí přišel poblahopřát i místostarosta města Petr Ulke, z čehož měla velkou radost. Loňské 91. narozeniny byly rovněž plné dobré nálady, smíchu a společně jsme se těšily na další, které už bohužel Stáňa trávil v nemocnici. Na druhý břeh odešla následující den.

Na výbornou kamarádku budou navždy vzpomínat členky klubu.

Už zbývá vyslovit jen poslední: „Stáňo, sbohem!“.

ŽIVOTNÍ JUBILEA

ŽIVOTNÍ VÝROČÍ 70, 75, 80 A POTÉ KAŽDÝ ROK

GRATULUJEME SPOLUOBČANŮM, KTERÍ OSLAVILI SVÁ ŽIVOTNÍ JUBILEA V MĚSÍCÍCH

Září

Judasová Marie
Pavelková Věra
Křivan František
Kastlová Ludmila
Kachelmaierová Stanislava
Štaňková Libuše
Loužecká Alena

Ríjen Kryry

Adamová Olga
Uhliar Ondřej
Veselá Stanislava
Strieborní Jiří
Kraus Kamil
Janota Antonín
Fleichmannová Hedviga
Jánská Věra
Šebek Stanislav
Lahvičková Helena
Konopásková Emilie
Kolláriková Libuše
Melník Ivan
Eisenhammerová Marie
Hradil Jan
Fenclová Marie

Listopad

Beerová Anna
Herrman Václav
Subotová Marie
Brabcová Marie
Nevečeřal Jaroslav
Němčáková Marie
Hubalík Václav
Vinškovský Alexandr

Strojetic

Zetková Marie
Huschinová Anežka
Mottl Václav

Vašíčková Růžena

Stekno

Zugarová Věra

Běsno

Drahovzal František

Mojžíš Antonín

Vánoce 2025 uzavírají další rok, ve kterém mohl vznikat náš městský časopis Kryrská rozhledna. Tým ve složení Barbora Bodiová, Alice Hromádková, Monika Raimanová, Ludmila Vinšová a Emilie Mazourová snad naplnil očekávání čtenářů a přispěl tak dalším dílkem k tomu vydařenému v našem krásném městě.

Přichází konec roku a s ním i určitá rekapitulace. Dovolte mi za celý výše zmiňovaný tým touto cestou poděkovat za bezchybnou spolupráci všem, kteří přispívají k tvorbě jednotlivých čísel našeho časopisu. Bez jejich mravenčí práce by to jednoduše nešlo a náš časopis by byl ošizen a nekompletní. Myslím, že je velmi vhodné jmenovat všechny, o kterých je zde řeč:

Věra Melicharová, ředitelka MŠ POHODA Kryry, Hana Lehnerová, ředitelka ZŠ Kryry a oba týmy pedagogických sborů kryrské mateřské a základní školy, dále Marie Čonková, Jaromír Hykl, Blanka Kubíková, Jan Kneifl, Jaromír Konderla, Kamil Kraus, Jakub Kachelmaier, Kateřina Ausbuherová, Martin Dressler, Aleš Nevečeřal, Lukáš Hájek, Hana Baladová, Jan a Anna Semerádovi, František Hladík, Petr Toth, Pavel Duran a v neposlední řadě Václav Kadleček, starosta města a celý tým zaměstnanců městského úřadu. Za úžasné fotografie se sluší poděkovat Laurecii Heláskové, Šárce Marišlerové a Martinu Ausbuherovi.

Nemůžu zapomenout na všechny, kteří byli osloveni ke spolupráci a nikdo z nich neodmítnul, obětoval svůj čas, odkryl část svého soukromí a vepsal se navždy na stránky nevšedního časopisu, který je díky všem jeho tvůrcům v minulosti i současnosti součástí kryrských pamětí a trochu neskromně, kterým se každé město pyšnit nemůže.

Za redakci Kryrské rozhledny přeji všem příjemně prožité vánoční svátky a mnoho zdraví a štěstí v novém roce 2026, ve kterém se těšíme na další úspěšnou spolupráci.

Kyrská rozhledna, čtvrtletník městského úřadu pro Kryry, Běsno, Stebno a Strojetic je vydává MÚ Kryry pod číslem registrace MK CR E 2257.

Redakční rada: Barbora Bodiová, Alice Hromádková, Ing. Emilie Mazourová
Stylistická a gramatická korektura: PhDr. Mgr. Monika Raimanová, DiS., Ludmila Vinšová

Kontakt: tel.: 725 935 966, e-mail: kryryrozhledna@seznam.cz, knihovna@kryry.cz

Uzávěrka příštího čísla: 15.3.2026